

Evanghelia după Ioan

Biserica trăiește

EVANGHELIA

prin har și adevăr

ghid de studiu
pentru grupurile mici

EVANGHELIA DUPĂ IOAN

*Ghid devoțional pentru
Grupurile Mici*

BISERICA METANOIA ARAD

2019

Evanghelia după Ioan
Ghid devoțional pentru Grupurile Mici

© Biserica Creștină Baptistă Metanoia Arad, 2019
Str. Tribunalul Dobra Nr. 8, Arad
www.bisericametanoia.ro

Calendar de studiu
Septembrie 2019 – Februarie 2020

Evanghelia după Ioan

<i>Săptămâna</i>	<i>Lecția</i>	<i>Pasajul</i>	<i>Titlul/Tema lecției</i>
23-29 Sept.	1	Ioan 1:1-18	Isus, Cuvântul întrupat
30 Sept. – 06 Oct	2	Ioan 1:19-2:25	Isus, Mielul lui Dumnezeu
7-13 Oct.	3	Ioan 3:1-36	Isus, Fiul coborât și înălțat
14-20 Oct.	4	Ioan 4:1-54	Isus, Cristosul cel așteptat
21-27 Oct.	5	Ioan 5:1-47	Isus, Judecător și Apărător
28 Oct. - 03 Nov.	6	Ioan 6:1-7:53	Isus, Pâinea și Apa vieții
4-11 Nov.	–	<i>Aniversare Metanoia 15 ani</i>	
12-17 Nov.	7	Ioan 8:1-9:41	Isus, Lumina lumii
18-24 Nov.	8	Ioan 10:1-42	Isus, Ușa oilor și Păstorul cel bun
25 Nov. – 01 Dec.	9	Ioan 11:1-57	Isus, Învierea și viața
2-8 Dec.	10	Ioan 12:1-13:38	Isus, Cel trimis de Tatăl
9-15 Dec.	–	<i>Numele lui Isus 1</i>	
16-22 Dec.	–	<i>Numele lui Isus 2</i>	
25 Decembrie	–	<i>Numele lui Isus 3</i>	
29 Decembrie	–	<i>Numele lui Isus 4</i>	
01 Ianuarie	–	<i>Anul Nou</i>	
30 Dec. - 05 Ian.	–	<i>Botezul Domnului Isus</i>	
6-12 Ian.	11	Ioan 14:1-31	Isus, Calea, Adevărul și Viața
13-19 Ian.	12	Ioan 15:1 - 16:33	Isus, Adevărata Viță
20-26 Ian.	13	Ioan 17:1-19:42	Isus, Împăratul care se jertfește
27 Ian – 02 Febr.	14	Ioan 20:1-21:25	Isus, Domn peste moarte și viață

Introducere

Rațiunea existenței Bisericii este legată de Evanghelie, adică de Vestea Bună pe care a primit-o și pe care trebuie să o ducă mai departe, așa după cum am primit poruncă de la Domnul și Mântuitorul nostru. Vestea Bună este cel mai bun lucru pe care noi, Biserica lui Cristos, îl avem de oferit oamenilor din jurul nostru. Ceea ce avem de oferit celorlalți este ceva ce noi am primit deja în persoana și lucrarea Domnului Isus Cristos. El a venit la noi plin de har și de adevăr!

De aceea ne dorim să înțelegem că ***Biserica trăiește Evanghelia plină de har și de adevăr!*** Aceasta este tema pe care dorim să o aprofundăm în acest an de studiu în Biserica Metanoia.

Evanghelia după Ioan ne prezintă modul în care harul și adevărul au venit prin Isus Cristos și astfel mântuirea este oferită din dragoste prin credință tuturor oamenilor.

Scopul pentru care apostolul scrie această carte este clar enunțat în capitolul 20:30-31, unde el afirmă că „...*lucrurile acestea au fost scrise ca voi să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu; și crezând să aveți viață în Numele Lui.*”

Care sunt mărturiile care susțin faptul că Isus este Mesia? Ioan le prezintă rând pe rând! Care este dovada divinității lui Isus? Ioan o examinează pe îndelete pe parcursul scrierii Lui! Care este acest Nume în care avem viață? Ce fel de viață? Răspunsurile pe care Ioan le oferă sunt clare și bogate. Aceste răspunsuri încapsulează Evanghelia pe care am primit-o și în care trebuie să rămânem!

Evanghelia după Ioan, spre deosebire de celelalte trei evanghelii, începe prezentarea mesajului, nu cu genealogia lui Isus (Matei, Luca) sau cu lucrarea Lui (Marcu). Ioan pornește de la începutul creației. Astfel, misiunea și identitatea Fiului lui Dumnezeu este legată de pre-existența materiei, a ființei umane și a tuturor legilor create să le guverneze pe acestea.

Dar pe parcursul cărții lui, Ioan ne arată că misiunea și identitatea lui Isus Cristos se prezintă ca o împlinire a diferitelor tipare prin care Dumnezeu a lucrat în istoria poporului Israel. Astfel, Isus este prezentat ca fiind Mielul lui Dumnezeu, Pâinea vieții, Apa vie, Lumina lumii, Păstorul cel Bun, Învierea și Viața. În modul acesta înțelegem că Evanghelia a fost prefigurată în diferite ipostaze pe parcursul Vechiului Testament și astfel mărturia Scripturilor despre persoana și lucrarea Domnului Isus devine una fără echivoc!

Concentrarea studiului nostru va urmări modul în care Cuvântul care s-a făcut trup și a locuit printre noi plin de har și adevăr a schimbat și continuă și astăzi să schimbe viețile oamenilor.

LECȚIA 1

Isus, Cuvântul întrupat

Textul lecției: Ioan 1:1-18

Verset de memorat: Ioan 1:14

Pasajul din Ioan 1:1-18 este numit Prologul Evangheliei în care Ioan introduce temele principale ale cărții: *divinitatea Cuvântului, lumina, viața, harul, adevărul, credința.*

Primele cuvinte din Evanghelia după Ioan ne duc în mod inevitabil la primele cuvinte din cartea Geneza: „*La început Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.*” Dincolo de ceea ce urmează să ne spună, Ioan vrea să ne facă să înțelegem că această carte este în primul rând despre Dumnezeu și creația Lui. Dumnezeu Creatorul care și-a început lucrarea în Geneza, ajunge la apogeul lucrării Lui de restaurarea, prin Cuvântul care s-a făcut trup. În descrierea „Cuvântului” evanghelistul Ioan folosește mai mulți termeni.

Întrebarea 1: Cum este descris „Cuvântul” în Ioan 1:1-18? Care sunt termenii pe care Ioan îi folosește și care este semnificația lor?

Unul dintre lucrurile care face diferența între om și celelalte ființe de pe pământ este limbajul articulat. Comunicarea este dependentă de rațiune, conștiință, semnificație, ordine – adică de ceea ce grecii antici numeau într-un cuvânt „logos”.

Trebuie să observăm că apostolul Ioan folosește un termen din limba greacă „logos” pentru a-l identifica cu Dumnezeu. Această abordare a Evangheliei este unică între celelalte scrieri ale Noului Testament.

Modul în care Ioan introduce Evanghelia este numit astăzi în literatura teologică ca fiind „contextualizare”. Contextualizarea Evangheliei este o provocare pentru Biserica lui Cristos din orice loc, din orice generație.

Întrebarea 2: Oare modul în care noi, cei din Biserică vorbim despre Evanghelie este înțeles de cei care sunt în afara sistemului nostru religios de gândire? Care sunt termenii uzuali pe care îi folosești atunci când vrei să prezinți adevărul Evangheliei?

Putem comunica adevărurile Evangheliei în termeni și cuvinte diferite decât cele folosite de Biblie? Explică.

Versetele 1-2 și 18 încep și încheie pasajul accentuând faptul că Cuvântul a fost și este Dumnezeu și este în mod intim aproape de

Dumnezeu. Ioan știe foarte bine că limbajul folosit trece dincolo de ceea ce este posibil de înțeles, dar persoana lui Isus este ceea ce-l împinge să facă asta – deoarece versetul 14 spune că Cuvântul s-a făcut trup, adică a devenit om, ca unul dintre noi. De fapt, El a devenit ființa umană pe care noi o cunoaștem ca fiind Isus.

Aceasta este tema Evangheliei: *dacă vrem ca oamenii să știe cine este Dumnezeu cu adevărat, trebuie să-i ajutăm să privească îndelung și profund la persoana și lucrarea Domnului Isus Cristos.*

Întrebarea 3: De ce este important și astăzi să răspundem la întrebarea „Este Isus Dumnezeu?”

Tu ce răspuns dai la această întrebare și pe ce bază?

Versetele de la 11 la 13 ne prezintă statutul nou pe care îl primesc cei care-L primesc pe Isus, adică cei care cred în Numele Lui. Acest statut nou se bazează pe o identitate nouă care vine în urma unei nașteri din Dumnezeu.

Întrebarea 4: Dacă ai avut parte de nașterea din Dumnezeu, atunci ai o identitate nouă. Ce statut îți conferă această identitate nouă? Cum te afectează acest statut în viața de zi cu zi? Cum influențează relația ta cu ceilalți acest nou statut?

În fiecare zi de alergare pe pământ ne luptăm să câștigăm aprecierea celorlalți. Ne luptăm să ne ridicăm la nivelul așteptărilor celor de lângă noi! Deoarece în inima noastră există nevoia de demnitate, încercăm să ne-o câștigăm în relațiile cu cei din jurul nostru!

Ioan afirmă că prin credința în Isus Cristos avem parte de o identitate aparte, de un statut privilegiat care ne oferă demnitatea ultimă care poate să ne împlinească ca și ființe umane! Toate acestea sunt posibile datorită faptului că Dumnezeu, Cuvântul întrupat, a venit la noi! Aceasta a fost inițiativa lui Dumnezeu în întregime, pe care niciunul dintre noi nu am influențat-o. Meritul este în întregime al Lui!

Dumnezeu s-a apropiat de noi prin Cuvânt, ca să poată să ni se descopere plin de har și de adevăr! Versetul 14 descrie venirea în lume a Cuvântului și locuirea (în limba greacă „a pune cortul”) Lui printre noi plin de har și de adevăr! În versetul 17 Ioan spune că harul și adevărul au venit prin Isus Cristos. Acești termeni repetă afirmația din versetul 14 întărind astfel acest mod de a vorbi despre venirea lui Dumnezeu în lumea noastră.

Harul și adevărul au fost manifestate din plin în persoana Fiul lui Dumnezeu. Aceste două concepte ale Evangheliei, sunt complementare, dar ele sunt distincte!

Întrebarea 5: În ce fel sunt complementare? În ce fel sunt distincte? Unde ne duce harul fără adevăr? Unde ne duce adevărul fără har?

Vestea Bună a lui Dumnezeu a ajuns la noi prin faptul că El și-a arătat bogăția bunătății Lui față de noi pentru ca noi să putem trăi liberi prin adevărul Lui. Cu alte cuvinte înainte de a ne „corecta” cu adevărul Lui, Dumnezeu „s-a conectat” cu rasa umană prin harul Lui.

Noi suntem foarte înclinați să-i corectăm pe cei de lângă noi cu adevărul. Dar de multe ori suntem lipsiți de har în demersul nostru.

Ioan ne amintește că prin Isus Cristos noi am primit harul și adevărul lui Dumnezeu. Evanghelia lui Isus Cristos ne aduce harul și adevărul.

Gândește-te la cineva apropiat care are nevoie de Dumnezeu! Păcatul ne afectează în diferite feluri, iar soluția este Una singură și anume Vestea Bună.

Întrebarea 6: Ești preocupat de gândul de a prezenta Evanghelia cuiva de lângă tine? Ești gata să te apropii de persoana respectivă? Cum poți să arăți harul lui Cristos împreună cu adevărul lui Cristos?

Exercițiul 1 – Discutați în grup cum ați prezenta Vestea Bună, plină de har și de adevăr, pentru un cuplu necăsătorit care trăiește împreună.

Exercițiul 2 – Discutați în grup cum ați prezenta Vestea Bună, plină de har și de adevăr, pentru o femeie necăsătorită care dorește o relație doar pentru a rămâne însărcinată pentru a avea un copil pe care să-l crească singură.

Exercițiul 3 – Discutați în grup cum ați prezenta Vestea Bună, plină de har și de adevăr, pentru un coleg care pe lângă cele 8 ore de la birou, muncește extra „la negru” pentru a-și putea întreține familia formată din 5 persoane.

Aplicație: Lângă noi sunt oameni care au nevoie de Vestea Bună. Comunicarea acestora trebuie să țină cont de situația specifică în care se află cel cu care vrem să o împărtășim. Conectează-te înainte de a corecta! Prezintă Vestea Bună plină de har și de adevăr!

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE PERSONALĂ ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 2

Isus, Mielul lui Dumnezeu

Textul lecției: Ioan 1:19-2:25

Verset de memorat: Ioan 1:29

Introducere/Contextul pasajului

În finalul Evangheliei sale, Ioan ne precizează scopul demersului său: *...acestea au fost scrise pentru ca voi să ajungeți să credeți că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu, și crezând, să aveți viață în Numele Lui.* Pentru a-și realiza acest scop, în prima jumătate a evangheliei sale, apostolul Ioan accentuează identitatea mesianică a lui Isus prin intermediul minunilor pe care El le face. Pasajul din lecția de astăzi ne prezintă câteva evenimente din prima săptămână a lucrării lui Isus și, în mod particular, primele mărturii / primii martori care dovedesc că El este Mesia, Fiul lui Dumnezeu

Primul care aduce mărturie despre Isus este Ioan Botezătorul, care dă mărturie în trei circumstanțe diferite (cf. 1:19-51). Înainte de toate, acesta vrea să se asigure că oamenii nu vor privi la el ca la Mesia cel așteptat. În paragraful din 1:19-28, în discuția cu leviții și preoții trimiși de la Ierusalim, vedem că Ioan își cunoaște foarte clar rolul și înțelege că scopul nu este ca el să strălucească. Astfel, el îndreaptă toată atenția către Isus, a cărui identitate ca și Mesia cel mult așteptat de către evrei va fi cât se poate de clar proclamată.

Întrebarea 1: Citiți Ioan 1:29-51 și notați mai jos modul în care este numit/descris Isus (inclusiv de către El Însuși):

Care dintre aceste nume/descrieri ale lui Isus Cristos are cea mai mare relevanță pentru tine și de ce?

Mielul lui Dumnezeu

Imaginea unui miel adus ca jertfă era una mai mult decât obișnuită pentru evreii cărora le vorbea Ioan. Citiți Exod 12:1-28, un pasaj care descrie instituirea sărbătorii mielului Pascal cu prilejul ieșirii din Egipt.

Întrebarea 2: Ce legături observați între această descriere a lui Isus și harul pe care l-a arătat Dumnezeu oamenilor atunci când a instituit ritualul de Paște?

Care este cea mai mare nevoie a omenirii, așa cum e descrisă în Ioan 1:29? Explicați.

În Vechiul Testament, ritualul de curățire de păcate prin jertfa de sânge a unui animal, și în special a unui miel la Paște, prefigura venirea lui Isus ca Miel al lui Dumnezeu care, prin jertfa Lui, odată pentru totdeauna, a asigurat mântuirea pentru toți copiii lui Dumnezeu. Domnul Isus, prin trăirea lui fără pată, neprihănită, prin moartea Sa sacrificială, pe cruce și prin învierea Sa victorioasă din mormânt acoperă întreg simbolismul mielului pascal și a tuturor celorlalte ritualuri sacrificiale din Vechiul Testament. Așa cum declară apostolul Pavel, ”Cristos, Paștele nostru, a fost jertfit.” (1 Cor. 5:7).

În Vechiul Testament, oamenii erau obligați să meargă până la Templu ca să aducă acolo jertfe, urmând instrucțiuni elaborate, toate cu scopul de a se asigura că păcatele lor sunt rezolvate. Jertfele acestea, toate, ținteau înainte, peste ani și ani, la vremea în care jertfa supremă urma să se aducă pentru păcate. Acum, la venirea Domnul Isus, noi nu mai avem nimic de făcut ca să ni se spele păcatele. Isus este acela care a spălat toate păcatele noastre. Isus a luat păcatele lumii întregi. Pentru ca să ni se ierte păcatele, tot ce trebuie noi să facem este să credem în El, știind că Isus ia toate aceste păcate.

Întrebarea 3: Cum mă simt eu, știind că Domnul Isus a luat toate păcatele mele și cum îmi influențează/schimbă această realitate modul în care îmi trăiesc viața (vezi și 1 Pt. 1:17-19)?

Chemarea la ucenicie

În pasajul din 1:35–51 Isus cheamă cinci bărbați să vină să Îl urmeze, să devină ucenicii Lui. Observă, te rog, că Isus este cel ce inițiază relația. Observă de asemenea că Isus nu le cere ucenicilor să bifeze câteva calificări. Pentru a intra într-o relație cu Isus e nevoie de un singur lucru: de credință. Oamenii din generația de azi trebuie să înțeleagă că nu trebuie să fie perfecți pentru a veni la Isus. Dimpotrivă! Pe de altă parte, Isus pune aceeași întrebare oricui dorește să-L urmeze: Ce cauți? (1:38)

Întrebarea 4: Ce te-a determinat pe tine să îl urmezi pe Isus? Ai găsit ceea ce căutai? În ce măsură Isus îți împlinește ceea ce îți lipsea/lipsește?

În pasajul din cap. 1:35-51, observăm că doi dintre ucenicii lui Ioan au început să meargă după Domnul Isus din cauză că erau intrigați și curioși de învățătura Lui și erau dornici să afle mai multe.

Întrebarea 5: Cum putem să le arătăm oamenilor iubirea și inima lui Dumnezeu în așa fel încât prietenii noștri și cei din familia noastră să dorească să descopere mai multe despre Isus? Ai în minte pe cineva căruia ai dori să i-L prezinți pe Isus?

În Ioan 1:51 Domnul Isus face trimitere la Genesa 28:12 și la visul lui Iacov, cu scara dintre cer și pământ. De fapt, chiar din momentul în care relația lui Dumnezeu cu omul a fost compromisă în grădina Eden, noi, oamenii încercăm să construim poduri pentru a lega cumva cerul de pământ, sau măcar să construim o scară de la pământ la cer.

Întrebarea 6: Care ar fi câteva exemple de astfel de ”scări” pe care încearcă oamenii să le construiască în zilele noastre, încercând să Îl excludă din ecuație pe Isus ca Mântuitor?

Aici Domnul Isus ne avertizează că omul nu poate construi o astfel de ”sacră” – și că numai Dumnezeu poate oferi ”scara care leagă cerul de pământ”. Domnul Isus afirmă ca El este soluția lui Dumnezeu, ”scara” care ne leagă de cer; El a venit din cer pentru a deveni soluția de care orice om are nevoie pentru a intra într-o relație cu Dumnezeul cerului și al pământului. Soluția aceasta se bazează pe har, nu pe fapte! Prin Domnul Isus, Dumnezeu a ales să se apropie de noi, oferindu-ne acces

la cerul Lui, nouă, păcătoșilor. Credința în Domnul Isus ne duce până în vârful scării care leagă cerul de pământ.

Autoritatea și divinitatea lui Isus

În Capitolul 2, Ioan ne relatează 2 evenimente care demonstrează autoritatea și divinitatea lui Isus. Avem astfel prima minune publică a lui Isus și totodată prima dintre cele 8 minuni pe care Ioan alege să le relateze în Evanghelia sa – transformarea apei în vin la nunta din Cana Galileii (cap. 2:1-11).

Întrebarea 7: La nunta din Cana, Domnul Isus și-a demonstrat autoritatea în mod practic, răspunzând unei nevoi imediate exprimată de Maria. Cum poți răspunde și tu în mod practic la nevoile celor de lângă tine, așa cum a procedat Isus?

Capitolul 2 se încheie cu relatarea primei curățiri a Templului de către Isus (Cap. 2:12-25), eveniment care aduce o altă dovadă a divinității și mesianității lui Cristos. Incidentul arată astfel importanța pe care Isus o acordă reverenței față de Dumnezeu, dar este și o primă promisiune cu privire la puterea învierii ce se manifesta la finalul lucrării Sale.

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE PERSONALĂ ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 3

Isus, Fiul coborât și înălțat

Textul lecției: Ioan 3:1-36

Verset de memorat: Ioan 3:36

Fiul lui Dumnezeu coborât în lumea noastră și înălțat pe cruce pentru păcatele omenirii este expresia supremă a *harului* și *adevărului* lui Dumnezeu. În acest mod, El ne-a oferit viața pe care nu o merităm, scăpându-ne de moartea pe care eram condamnați să o primim. Capitolul 3 din Ioan este construit în jurul dragostei lui Dumnezeu pentru lume și dorinței Lui de a aduce oamenilor viață veșnică.

Iudeii așteptau venirea Împărăției care să fie instaurată de un Mesia Rege. După ce au primit răspunsul categoric din partea lui Ioan Botezătorul legat de misiunea și identitatea acestuia, liderii iudeilor trimit un reprezentant la Domnul Isus pentru a-l cerceta cu privire la misiunea și identitatea Lui. Întâlnirea dintre Domnul Isus și Nicodim ne oferă unul dintre dialogurile cele mai profunde din Evanghelia după Ioan.

Nicodim începe conversația făcând apel la „semnele” (v. 2) pe care Domnul Isus le făcuse. Fără să mai aștepte vreo întrebare, Domnul Isus intră direct în subiect.

Întrebarea 1: Afirmația Domnului Isus din versetul 3 pare că nu are nicio legătură cu ceea ce Nicodim a spus mai înainte. De ce oare Isus aduce în discuție problema nașterii din nou?

Din perspectiva lui Nicodim (și a iudaismului), care erau condițiile necesare pentru ca un om să poată fi primit de Dumnezeu?

Isus se referă la necesitatea nașterii din nou ca și condiție pentru a vedea Împărăția lui Dumnezeu. Învățătura pe care Nicodim o avea în minte nu-l ajută la acest moment.

La un nivel mai profund, dialogul dintre Isus și Nicodim are legătură cu problema identității noastre înaintea lui Dumnezeu. Nicodim, influențat de sistemul iudaic, credea că acceptarea înaintea lui Dumnezeu poate să fie obținută prin apartenența la religia iudaică. Sistemul lor religios era construit pe faptele Legii, pe jertfe și pe tăierea împrejur ca și garanția apartenenței lor la poporul lui Dumnezeu. Domnul Isus îi spune lui Nicodim că intrarea în Împărăție se face pe baza nașterii din nou.

Întrebarea 2: Care este garanția apartenenței tale la poporul lui Dumnezeu? Pe ce te bazezi?

Nașterea din nou ridică în mintea lui Nicodim o problemă care în mod fizică nu poate să fie rezolvată. Soluția stă în înțelegerea lucrurilor în mod spiritual. Pentru a-l ajuta pe Nicodim să gândească lucrurile în acest sens, Domnul Isus îi repetă afirmația enunțată mai sus folosindu-se de doi termeni care pentru în învățător al Vechiul Testament ar fi

trebuie să aducă o anumită claritate. Nașterea din nou din „apă” și din „duh” sunt o referire puternică la scrierile profetice ale lui Isaia (Isaia 44) și Ezechiel (Ezechiel 36). Dar conectarea gândurilor lui Nicodim la scrierile Vechiul Testament par să aducă mai multă confuzie în mintea acestuia.

Întrebarea 3: Cât de mult din confuzia lui Nicodim era cauzată de neînțelegere și cât de mult era cauzată de necredință? Oare insistența asupra înțelegerii lucrurilor poate să devină o scuză pentru a nu crede, respectiv pentru a nu accepta anumite lucruri?

Ai întâlnit oameni care folosesc astfel de scuze? Ce le-ai putea răspunde?

La acest moment Domnul Isus schimbă accentul de pe înțelegerea lucrurilor pe primirea *mărturiei Lui* pe baza **credinței**. Imaginea șarpelui de aramă ridicat de Moise în pustie are rolul de a-i aminti lui Nicodim rolul credinței într-un moment tragic din viața poporului Israel. Astfel Isus îl invită pe Nicodim să creadă *mărturia Lui*.

Întrebarea 4: Crezi că credința este o cale validă de cunoaștere, de înțelegere, de acceptare, în cultura zilelor noastre, modelată tot mai mult de informație oferită de știință? (Discutați răspunsul și în lumina versetului din Evrei 11:3)

Credința în persoana și lucrarea lui Isus Cristos este mijlocul prin care omul poate să aibă parte de nașterea din nou, salvarea de la pieire și o viață nouă care se desăvârșește în viața veșnică. În prezentarea soluției lui Dumnezeu la starea de pierzare a lumii, Domnul Isus îi spune lui Nicodim că mântuirea se obține prin credința în singurul Fiul al lui Dumnezeu.

În cuvintele Domnului Isus (de la 17 la 21) vedem că El îi explică lui Nicodim despre rolul legii ca judecător al faptelor omului. În fața Legii date prin Moise, faptele omului sunt dovedite ca fiind rele. Față în față cu această dovadă, omul poate alege să rămână în întuneric sau poate alege să vină la Lumină pentru a găsi mântuirea în Isus Cristos. Astfel provocarea pentru Nicodim era să caute mântuirea nu în faptele Legii, ci în ceea ce Dumnezeu a făcut, adică sacrificiul singurului lui Fiu.

Într-un fel sau altul, fiecare om are în inima lui înclinația înspre a-și procura propria cale spre mântuire. Dar în acest mod, religia ajunge o unealtă folosită de om pentru a-și procura propria justificare!

Întrebarea 5: De ce este credința singurul mijloc prin care putem primi darul lui Dumnezeu? Ai avut vreodată tendința de a te baza pe „meritele tale” în relația cu Dumnezeu? Ți-ai comparat vreodată „credința” ta cu a altora?

Întrebarea 6: Oare de ce Legea dată de Dumnezeu prin Moise a ajuns să fie o piedică pentru cei ca și Nicodim? În ce fel darul lui Dumnezeu în Isus Cristos este o provocare pentru oamenii religioși din zilele noastre?

În pasajul de la 22 la 36, Ioan reia mărturia pe care Ioan Botezătorul a avut-o privind identitatea lui Isus. Mărturia lui cu privire la Isus trebuia să fie un semn puternic pentru cei din vremea lui în ce privește recunoașterea Celui care este Mesia, Fiul lui Dumnezeu. Noi astăzi, ca și Ioan altădată, trebuie să-i îndreptăm pe oameni înspre Cristos. La întrebările și frământările oamenilor Dumnezeu are un răspuns – Isus Cristos, Fiul Lui.

Aplicație: având în vedere avertismentul din ultimul verset al acestui capitol, noi cei care avem credință în Isus Cristos, nu putem diminua realitatea mâniei lui Dumnezeu. Gândește-te la cei de lângă tine care au nevoie de Fiul. Fără El, mânia lui Dumnezeu rămâne peste ei. *Crezi lucrul acesta? Ce vei face?*

Rugăciune personalizată din Ioan 3:16 - „Atât de mult m-a iubit Dumnezeu pe mine că L-a dat pe singurul lui Fiu, pentru ca eu crezând în El nu pier, ci să am viață veșnică.”

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 4

Isus, Cristosul Cel așteptat

Textul lecției: Ioan 4:1-54

Verset de memorat: Ioan 4:13-14

Dorind să evite o confruntare cu fariseii Domnul Isus decide să se întoarcă în Galileea. Israelul era împărțit în 3 regiuni: Iudeea la sud, Samaria în centru și Galileea la nord. Pentru a călătorii din Iudeea în Galileea (sau invers) cel mai scurt drum era prin Samaria. Însă iudeii cei mai devotați ocoleau Samaria. Istoria iudeilor și a samaritenilor a fost presărată de neînțelegeri, ură și conflict.

Pasajul acesta dezvăluie o crâmpenie din umanitatea Domnului Isus. El nu face minuni pentru a-și împlinii nevoile personale, ci pentru a bea apă se folosește de aceleași mijloace ca și oricare om.

Dintre toți oamenii care erau în Samaria în vremea aceea, Domnul Isus alege să se apropie de o femeie, cu o reputație scandaloasă, înstrăinată de comunitatea ei, cu tipare de viață imorale. *Acesta este harul Evangheliei care caută pe orice om pierdut.*

Întrebarea 1: Care sunt categoriile sociale cărora ne este greu să le arătăm har? Cunoști persoane cu o reputație pătată, cu care nu-ți este ușor să ai legături? Ai fi dispus să te apropii de o astfel de persoană?

Femeia vine singură la fântână în jurul orei prânzului. De obicei femeile mergeau în grup la fântână, dimineața și/sau seara. Fântâna localității era și un loc de întâlnire, de socializare (ca o cafenea în zilele noastre), dar această femeie trăia înstrăinată de semenii și înstrăinată de Dumnezeu.

Pentru a putea avea un dialog cu ea, Isus își expune nevoia fizică în mod real. Vulnerabilizarea Lui în fața ei creează o undă de șoc în mintea femeii, prin care se deschid porțile dialogului.

Întrebarea 2: Ai încercat vreodată să prezinți Evanghelia cuiva și ai simțit că „bați la porți închise”? Oare vulnerabilizarea poate să fie o cale de a deschide un dialog cu cei de lângă noi? În ce moduri?

Probabil ea a fost șocată de cererea Domnului Isus. În primul rând pentru că era bărbat și bărbații nu se adresau în public nici măcar femeilor din familiile lor. În al doilea rând era un bărbat iudeu. Răspunsul ei este foarte defensiv: „*Tu nu cunoști regulile? Noi nu vorbim unii cu alții, cu atât mai puțin să împărțim același pahar*”. Însă Domnul Isus nu ține seama de diviziunile sociale (vezi Galateni 3:28). Isus face apel la dorința ei de a nu mai înseta și îi vorbește despre o apă vie.

Profetul Isaia, inspirat de Duhul Sfânt, scria cu secole înainte: „*Voi toți cei însetați, veniți la ape, chiar și cel ce n-are bani! Veniți și cumpărați bucate, veniți și cumpărați vin și lapte fără bani și fără plată!*” (Isaia 55:1)

Răspunsul femeii din versetul 11 ne indică faptul că ea încă privea înspre realitățile fizice – *Fântâna este adâncă, tu nu ai găleată, de unde ai putea avea apă? Cine ești tu? Ești mai mare decât Iacov?*

Domnul Isus reușește să facă un „pod” între nevoia fizică a femeii și nevoia ei spirituală. **Răbdarea** lui Isus, **sinceritatea** cu care îi răspunde la întrebări, **blândețea** cu care se apropie de problema profundă din viața ei, toate acestea ne descoperă „ingredientele” **harului și adevărului lui Cristos** care împreună doar, pot să aducă oamenii la viața oferită de Dumnezeu!

Auzind despre apa vie, femeia cere apă! Acum este rândul ei să-și exprime nevoia. În versetul 16, observăm însă că Domnul Isus nu răspunde la cererea femeii, ci îi cere să-și aducă soțul. Aducând în discuție situația ei, Domnul începe să străpungă în inima ei cu **adevărul**. Dar femeia nu dorea să discute statutul ei marital, prin urmare oferă un răspuns scurt – prin care încearcă să abată atenția de la nevoia ei profundă.

Întrebarea 3: Abordarea Domnului Isus este una destul de incisivă. De ce?

Isus nu se teme să o confrunte pe femeie cu adevărul. Mai era El acum plin de har față de femeie? Explicați.

Domnul o învață că nu poți să ai parte de „apa vie” până nu îți dai seama „**de ce ai nevoie** de apa vie?” El o complimentează pentru onestitatea ei, dar îi aduce în vedere că ea nu a dat răspunsul complet.

Femeia era la a 6-a relație, lucru de-a dreptul scandalos pentru societatea de atunci. În mod evident ea a căutat dragostea, protecția, aprecierea, în tipare greșite. Poate considerăm nepoliticos din partea Domnului Isus să scoată în evidență relațiile ratate ale femeii. Mai ales că în mod sigur acestea au fost marcate de înfrângere, respingere și suferință. Dar El vrea nu doar să o ajute să rupă acest ciclu al degradării, ci vrea să-i facă parte de o nouă viață. Harul și adevărul Evangheliei trece dincolo de nivelul superficial al toleranței.

Întrebarea femeii despre un loc de închinare este o diversiune subtilă la care apelează din dorința de a abate atenția de la problema ei reală. Dar Domnul Isus nu se lasă „dus” în dezbateri teologice sterile, ci întoarce discuția la problema închinării.

Întrebarea 4: Oare de ce Domnul Isus duce discuția înspre „adevărata închinare”? De ce era importantă pentru femeie închinarea în „duh și adevăr”? Care erau idolii din inima ei care luau locul lui Dumnezeu?

Mai departe, femeia apelează la Mesia care „ne va spune toate lucrurile”. Practic ea vrea să amâne orice decizie, orice confruntare, cuvintele ei însemnând ceva de genul: „*hai să nu ne batem noi capul cu lucrurile astea, că va veni Mesia și el ni le va explica.*”

Dialogul este întrerupt de apariția ucenicilor. Dar la acest moment femeia este pusă în mișcare de întâlnirea cu Isus. Ea, care fusese

înstrăinată de oamenii din comunitate, merge acum la ei cu o mărturie despre Cristos. Acum ea vorbește cu îndrăzneală despre Cristos și nu mai îi este rușine de „tot ce am făcut”.

Întrebarea 5: Oare ce s-a schimbat în viața ei? Tu ai asculta mărturia unei astfel de persoane? Argumentează.

Femeia îi expune pe oameni la experiența ei, iar mai apoi îi îndeamnă să cerceteze pentru ei înșiși dacă acesta este Mesia. Prin această femeie s-a deschis ușa pentru Evanghelia Domnului Isus Cristos în cetatea aceea. În Samaria oameni au crezut în El din pricina cuvintelor Lui (4:41). Concluzia samaritenilor a fost „știm că acesta este în adevăr Cristosul”.

După cele două zile petrecute în Samaria, Isus își continuă drumul spre Galileea, locul unde și-a petrecut copilăria. Dar Isus nu este bine primit în patria Lui.

Întrebarea 6: Având în vedere afirmațiile Domnului Isus din 4:44 și 4:48, ce înțelegi din faptul că Isus îl vindecă totuși pe Fiul aceluia oficial? Ce ne spune această întâmplare despre importanța credinței în Isus Mesia?

Aplicatie: Identifică o persoană/familie care are nevoie de „apă vie. Tu poți să intri în conversație cu acea persoană iar mai apoi, plin de har și de adevăr, să-i spui: „*Eu am găsit apa vie! Vino și vezi!*” Rugați-vă împreună cu cei din grupul mic și invitați-o la o întâlnire în casă!

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 5

Isus, Judecător și Apărător

Textul lecției: Ioan 5:1-47

Verset de memorat: Ioan 5:24

Pe parcursul acestui capitol, opoziția față de persoana și lucrarea lui Isus devine tot mai agresivă. Atenția noastră este atrasă de faptul că Domnul Isus aduce în discuție pe de-o parte „ceasul” care a și venit în care El aduce eliberare de vina păcatului, și „ceasul” care va veni, în care El va aduce judecata și pedeapsa pentru vina păcatului! Acum El este prezentat ca și Apărător, dar El va veni ca Judecător. Cei ce cred în El și ascultă cuvintele Lui găsesc soluția la problema vinovăției păcatului!

Pasajul se împarte în trei blocuri mari de text. Observă textul și notează care sunt acestea:

1. _____
2. _____
3. _____

Isus vine la Ierusalim într-o zi de sărbătoare și chiar dacă apele de la scaldătoarea Betesda nu s-au tulburat în acea zi, conducătorii iudeii au avut parte de o mare „tulburare”. În această zi de sărbătoare, care era o zi de Sabat Isus vindecă un slăbănog (paralizat parțial) bolnav de 38 de ani.

Întrebarea 1: Întrebarea Domnului Isus pentru acest om bolnav este foarte directă. Având în vedere că Isus știa că el este bolnav, care este sensul întrebării pe care Isus i-o adresează în versetul 6?

Începutul Evangheliei după Ioan ne anunță faptul că harul și adevărul au venit prin Isus Cristos. În vindecarea acestui om vedem clar manifestarea harului lui Dumnezeu față de El. Domnul Isus vine înspre El și îi oferă vindecarea, în mod plenar și necondiționat.

Cu siguranță omul acesta nu avea nicio calificare morală pentru a fi vindecat de către Isus – Domnul Isus își arată *harul* față de el! Abundența generozității lui Dumnezeu se coboară peste acest om. Mai apoi, în versetul 14, Domnul Isus îl atenționează pe acest om în legătură cu pericolul păcatului din viața Lui – omul este confruntat cu *adevărul*.

Întrebarea 2: De obicei, ne este mai ușor să afirmăm *adevărul* și mai greu să arătăm *har*! De ce? Ce ar trebui să schimbăm pentru ca Evanghelia pe care o prezentăm oamenilor să nu fie lipsită de har?

Sabatul avea rolul de a îndrepta atenția omului înspre Creatorul lui. Atenția iudeilor nu se îndreaptă înspre Persoana din spatele minunii. În acea zi în care au fost martorii unei manifestări a prezenței Creatorului printre ei, atenția iudeilor este atrasă de perturbarea regulilor și tradițiilor. Vindecarea slăbănogului avusese loc fără consimțământul

lor. Nu aveau lucrurile sub control, iar asta îi făcea să se teamă pentru pozițiile lor.

În această scenă surprindem prototipul omului încremenit într-un sistem religios rigid care reacționează violent la întâlnirea cu harul lui Dumnezeu. Iudeii ajunseseră să creadă că tot sistemul lor religios era la dispoziția lor pentru a-l manipula după buna lor plăcere. În cele din urmă, acest sistem alterat de ei avea menirea să le ofere stabilitatea pozițiilor privilegiate în societate și un stat special în comunitate. Prezența lui Isus și minunile Lui îi destabilizează în toate direcțiile.

Astfel, vedem că omul „religios” este la fel de pierdut față de Dumnezeu precum cel „nereligios”.

Întrebarea 3: Oare este posibilă această realitate astăzi în contextul bisericilor noastre? Se poate să ajungem să ne folosim de religie cu dorința de a-l „manipula” pe Dumnezeu, adică de a-L avea pe El la dispoziția noastră? Cum ne putem verifica dacă nu trăim noi înșine într-o astfel de realitate?

Al doilea bloc de text (de la v. 17 la 47) cuprinde discursul Domnului Isus ca răspuns la hotărârea iudeilor de a-l omorî. Primele cuvinte ale Mântuitorului au rolul de a muta atenția iudeilor de pe Sabat (ziua în care Dumnezeu și-a încheiat lucrarea în universul material) înspre noua lucrare pornită de Dumnezeu – *lucrarea de mântuire*.

Conform versetelor 27-29, lucrarea Fiului lui Dumnezeu implică învierea pentru a celor ce cred în El, respectiv învierea pentru pedeapsă a celor ce-L resping. Aceste cuvinte nu ne permit să diminuăm realitatea raiului și a iadului.

Întrebarea 4: Ți este incomod să vorbești cu cei din jurul tău despre un Dumnezeu plin de dragoste care judecă oamenii pentru a-i trimite în iad? Dar cum explici faptul că un Dumnezeu sfânt duce oameni păcătoși în rai?

Terminologia folosită aici de către Ioan are legătură cu termenii juridici în care Isus este descris ca și Apărător (deoarece El a plătit pe deplin datoria care stătea în dreptul nostru) și Judecător (pentru că aceasta este voia Tatălui pentru desăvârșirea planului de mântuire).

Întrebarea 5: De la versetul 31 la 47, Domnul Isus își întărește mărturia făcând apel la mai mulți „martori”. Care sunt acești „martori” și de ce este importantă mărturia fiecăruia dintre ei, în contextul prezentării Fiului ca și *Apărător și Judecător*?

În cele din urmă, problema fiecărui om nu este lipsa mărturiilor concludente cu privire la persoana și lucrarea Domnului Isus. Doar prin credința în cuvintele Evangheliei Lui există viață veșnică.

În mod aparent ciudat, Domnul Isus aduce în discuție (în versetul 42) problema dragostei de Dumnezeu. Acuzația Lui față de iudei este foarte directă și dură.

Întrebarea 6: Cum explici legătura dintre dragostea de Dumnezeu și toată discuția de până acum dintre Isus și iudei? Care este legătura cu vindecarea slăbănogului într-o zi de Sabat? Cum poate dragostea de Dumnezeu să țină în echilibru fidelitatea noastră față de reguli (adevăr) și nevoile oamenilor de lângă noi care trebuie ajutați (harul)?

În încheierea discursului Său, Domnul Isus le spune iudeilor (v. 45-47) că învinuirea cea mai puternică va veni pentru ei din partea Legii care a fost dată prin Moise. Iudeii din vremea Domnului Isus au eșuat în a recunoaște singurul răspuns posibil la problema vinovăției. Prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului, dar doar prin Isus Cristos suntem scăpați de pedeapsa pe care Legea o cere pentru păcat – acesta este harul lui Dumnezeu. Domnul Isus este apărătorul nostru. Dar El este și împlinirea Legii, drept urmare El este îndreptățit și îndatorat să fie și Judecătorul lumii.

Meditație personală

Gândește-te la Romani 8:33 „*Cine-i va acuza pe aleșii lui Dumnezeu? Dumnezeu este Cel Care-i îndreptățește.*”(NTR) Vestea bună este că prin Isus Cristos noi am primit favoarea lui Dumnezeu – suntem socotiți drepiți. Dar întrebarea din prima parte a versetului ne descoperă realitatea în care noi încă suntem expuși la acușările pe care Acuzatorul ar putea încerca să ne ispitească să le credem.

Roagă-te! Dacă sunt „acuzății” pe care încă le porți în inima ta, amintește-ți că ești socotit drept prin harul lui Dumnezeu. Cere-I Lui ca prin Duhul lui Cel Sfânt să te ajute să te încrezi pe deplin în persoana și lucrarea Domnului Isus Cristos!

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE
TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 6

Isus, Pâinea și Apa vieții

Textul lecției: Ioan 6:1 – 7:52

Versete de memorat: 7:37b-38

Introducere

În capitolul 5 Isus face o minune, iar mai apoi vorbește despre natura Sa divină. La fel începe și următorul capitol, tot cu o minune, hrănirea mulțimii, după care Isus abordează din nou subiectul naturii Sale divine.

Pasajul de astăzi începe cu expresia ”după aceea” adică după aproximativ 6 luni de la cele relatate în capitolul 5. Suntem acum în preajma celui de-al doilea Paște din timpul lucrării Domnului pe Pământ. Primul despre care se relatează în capitolul 2 este acela în care are loc alungarea comercianților de la Templu, iar cel de-al treilea, și cel mai important, va urma (este menționat în 11:55, 12:1 și 13:1). Aici mențiunea cu privire la Paște are doar o conotație temporală. Totuși ne aducem aminte că, la fel ca și acum, Dumnezeu a hrănit cu pâine/mană o mare mulțime de evrei în peregrinările lor mulți ani prin pustiu.

Întrebarea 1: Identifică tablourile din acest pasaj. Enumeră personajele din fiecare tablou și notează acțiunile lor și opiniile lor. Ai observat la vreun personaj ceva ce nu ai mai remarcat la citirile anterioare ale acestui pasaj?

Încearcă să identifici ce urmărește scriitorul cu fiecare tablou în parte.

Pâinea vieții

Isus este pe munte împreună cu ucenicii Săi. Acolo este găsit de mulțimea de oameni care-l căutau. Ioan se focalizează în două din următoarele 3 tablouri pe un element simplu: Pâinea. În majoritatea societăților lumii, pâinea reprezintă alimentul de bază, cel fără de care oamenii nu pot trăi.

Observăm că ucenicii sunt cei care sunt prezenți în fiecare tablou ceea ce ne ajută să înțelegem că acțiunile și mesajele Lui Isus sunt direcționate în primul rând către ei. Ei sunt atenți la ceea ce face și spune Domnul și ei sunt cei care rămân cu el și-l ascultă chiar dacă și credința lor este șovăitoare.

Întrebarea 2: Ce-i determină pe oameni să-L caute și să stea în prezența Lui Isus? Ce așteptau ei de la Isus? De ce totuși mulțimile nu rămân lângă Isus?

Ce crezi că-i atrage astăzi pe oameni la Isus și ce îi îndepărtează?

Noi, oamenii de atunci și de acum, venim la Isus cu anumite așteptări și suntem preocupați mai mult de împlinirea acestor așteptări, decât de cunoașterea lui Isus așa cum ni se descoperă El.

”Ucenicii falși nu-L urmează pe Hristos pentru ceea ce este El, ci pentru ceea ce-și doresc ei de la El. Pentru ei nu e nici o problemă să-L vadă ca pruncul din ieslea Crăciunului, ca reformatorul societății care transmite un mesaj de dragoste și îngăduință, ca omul ideal care rivalizează cu oricare altul sau ca sursă de sănătate, bogăție și bucurie. Problema lor e cu Isus din Scriptură, Isus care este om și Dumnezeu, Cel care mustră păcătoșii, îi avertizează cu privire la pedeapsa veșnică și le spune că salvarea lor vine doar încrezându-se în ceea ce El a spus” (John MacArthur, The MacArthur New Testament Commentary: John 1-11, p 269-270)

Întrebarea 3: Ce semnificație are pentru tine afirmația Domnului Isus: ”Eu sunt pâinea vieții”. Cum te ajută să înțelegi mai bine cine este acest Isus?

Bazat pe această înțelegere cum poți transmite altora cine este Isus pentru tine?

Discursul din Capernaum produce multă tulburare printre evrei. Partea finală, versetele 53-58, îi bulversează suficient de mult și pe unii din cei numiți ucenici în așa măsură încât încep să cârtească împotriva Lui.

Întrebarea 4: Ce crezi că i-a deranjat așa de mult pe ucenici încât să cârtească și apoi chiar să-L părăsească pe Domnul?

Care este mesajul pe care ni-l transmite Isus în aceste versete?

Apa vieții

Trecând în capitolul 7 vedem că nu doar unii din cei ce l-au urmat se îndoiesc de El, ci chiar și cei din familia lui, iar conducătorii religioși erau atât de deranjați încât deja urmăreau să-L omoare. Cei ce-L ascultau erau cu inima împărțită și nu credeau că El este Hristosul ("noi știm de unde este omul acesta însă când va veni Hristosul nimeni nu va ști unde este" v27, "când va veni Hristosul va face mai multe semne decât a făcut omul acesta?" v31). Tabloul care intriguează cel mai mult este cel de la Sărbătoarea Corturilor și mai ales ceea ce spune Isus în Ierusalim

Întrebarea 5: Urmăriți discursul Domnului (7:16-24) și enumerați afirmațiile care au deranjat ascultătorii.

Ce înțelegi tu din aceste afirmații? Explică.

Cea mai importantă parte a discursului Lui o găsim în versetele 37-39. Pentru a o înțelege trebuie să avem în vedere cadrul în care este rostită. Suntem la Sărbătoarea Corturilor sau sărbătoarea ”turnării apei”. Apa simboliza binecuvântarea materială și spirituală după care tânjea fiecare evreu. La această sărbătoare toți își aminteau de promisiunile Lui Dumnezeu făcute în Isaia 44:2-5. În ultima zi a sărbătorii preoții înconjurau de șapte ori altarul după ceremonialul turnării apei și intonarea Hallelului. După această ultimă turnare a apei toți se gândeau la următoarea sărbătoare. În acest moment Isus are loc episodul din versetele 37-39.

Venirea lui Isus în lumea noastră reprezintă împlinirea promisiunilor vechi-testamentale. Prin El va fi primit și Duhul Sfânt ce va continua lucrarea lui Isus în viețile oamenilor. Inima omului însetează după prezența lui Dumnezeu. Și această sete nu poate fi potolită decât cu apa vie, Duhul Sfânt care-l vor primi cei ce vor crede în Isus.

Expresiile ”pâinea vieții” și ”apa vieții” ne aduc aminte de afirmații ale Domnului făcute în alte contexte:

- ”Adevărat, adevărat îți spun că dacă nu se naște cineva din apă și din Duh nu poate să intre în împărăția Lui Dumnezeu” – Ioan 3:5
- ”Este scris: Omul nu va trăi numai cu pâine ci cu orice cuvânt care iese din gura Lui Dumnezeu” – Luca 4:4
- Apoi a luat pâine și după ce a mulțumit Lui Dumnezeu a frânt-o și le-a dat-o zicând: ”Acesta este trupul Meu care se dă pentru voi, să faceți lucrul acesta spre pomenirea Mea” – Luca 22:19

Întrebarea 6: În mod concret, ce semnificație are pentru tine faptul că Isus este pâinea și apa vieții?

Aplicația 1: Roagă-te pentru ca Dumnezeu să continue procesul de sfințire în viața ta. Dacă crezi că ai nevoie de ajutor în acest proces cere-l cuiva din grup să te sprijine și nu uita că Dumnezeu ne dă și voința și înfăptuirea.

Aplicația 2: Roagă-te pentru 1-2 oameni apropiați (neamuri, prieteni, colegi de școală/servici, vecini...) pentru care Isus nu este pâinea și apa vieții. Petrece timp cu ei și fii pregătit ca atunci când se ivește ocazia să le poți vorbi despre Isus pâinea și apa vieții.

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 7

Isus, Lumina lumii

Textul lecției: 8:1-9:41

Verset de memorat: Iona 8:12

Pe parcursul celor șapte capitole studiate până acum, apostolul Ioan ne-a vorbit despre Fiul lui Dumnezeu venit în lumea noastră ca fiind Mielul lui Dumnezeu, Apa vie, Pâinea vieții, iar în pasajul de față ca fiind Lumina lumii. Toate aceste nume fac trimitere la anumite momente speciale din istoria poporului Israel.

În acest pasaj, Isus se prezintă ca fiind Lumina lumii, trimiterea fiind clară înspre stâlpul de foc prin care Dumnezeu și-a arătat prezența, puterea, protecția și călăuzirea față de poporul Israel eliberat din Egipt!

Evenimentele prezentate în aceste două capitole ni-l prezintă pe Isus într-o nouă confruntare cu cărturarii și fariseii. Citiți capitolul 8 și 9 și identificați tablourile principale:

Pe când Isus era în templu și îi învăța pe oameni, liderii iudei îi aduc o femeie prinsă în preacurvie. Dilema era una evidentă: dacă Isus le cere să aibă milă de ea, atunci nesocotește Legea lui Moise; dacă Isus le cere să o omoare, norodul îl va respinge pentru că a fost nemilos față de femeie.

Întrebarea 1: În cuvintele acuzatorilor (versetul 5) citarea Legii este incorectă. În ce fel au distorsionat ei cuvintele Legii? Citiți Deuteronom 22:22 și observați care este „viciul de procedură” de care se fac vinovați?

Indirect, dilema la care Isus Cristos trebuia să dea un răspuns era: „*Cum faci ca să împlinești cerințele dure ale Legii și totuși să rămâi plin de compasiune față de oameni?*” Tensiunea este între bunătate și dreptate, adică între har și adevăr! Răspunsul pe care Domnul Isus Cristos îl dă, străpunge conștiința celor care erau pregătiți să pedepsească.

Întrebarea 2: Prin răspunsul Lui, Isus nu anulează acuzațiile împotriva femeii. Totuși, niciunul dintre acuzatori nu se simte vrednic de a trece la executarea pedepsei. Oare de ce? Ce se întâmplă cu cerințele Legii în acest context?

Domnul Isus o iartă pe femeie înainte ca ea să dea dovadă de dorință de îndreptare! Discutați dacă și cum puteți să oferiți cuiva iertare înainte de a primi „garanțiile” pentru îndreptare?

Ioan ni-L prezintă pe Isus ca fiind Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii. Și pentru că *acum era ceasul în care Fiul lui Dumnezeu a venit ca și Apărător*, ca să aducă salvarea, Isus o eliberează de orice acuzare pe această femeie. El Însuși va plăti cerința Legii pentru păcatul acestei femei. Astfel, înțelegem că harul pe care Isus îl arată față de femeia aceasta, nu a fost deloc ieftin – Isus Cristos a plătit pe deplin!

Afirmația lui Isus din versetul 12 este făcută în contextul Sărbătorii Corturilor. Isus se afla în Templul de la Ierusalim, unde această sărbătoare era însoțită de multe lumini. Cu ocazia acestei sărbători, luminile din Templu aprinse peste noapte se revărsau peste toată cetatea. În acest context, Domnul Isus afirmă „*Eu sunt Lumina lumii; cine Mă urmează pe Mine nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieții.*”

Întrebarea 3: Citește Exodul 13:21! Ce a însemnat pentru evrei însoțirea acelu stâlp de foc prin pustie? Care sunt semnificațiile acelu eveniment istoric, cu care Domnul Isus se asociază prin afirmația pe care o face despre Sine?

Pretenția Domnului Isus este însoțită de o minune – vindecarea unui orb din naștere – cap. 9. Un om este adus de la întuneric la lumină – lumea poate să iasă din întuneric la Lumină!

Întrebarea 4: Reacția de respingere a fariseilor față de această minune este foarte fermă! De ce inima lor a rămas închisă față de Isus în ciuda tuturor dovezilor examinate temeinic de către ei? Ce încercau să ascundă?

Lumina vieții a venit pentru a ne scoate din întunericul păcatului și pentru a ne lumina în umblarea noastră în această viață. Lumina luminează în întuneric și întunericul nu a biruit-o, afirmă Ioan încă de la începutul scrierii lui. (Ioan 1:5) Isus, Lumina lumii a biruit întunericul păcatului prin moartea și învierea Lui.

Întrebarea 5: Ai momente în care întunericul te îndeamnă să te „ascunzi”? Sunt lucruri care vrei să rămână „în întuneric”? Te sperie gândul că ar trebui să le scoți la iveală?

În dialogul pe care Isus îl are cu fariseii, Domnul le spune că „*Eu știu de unde am venit și unde Mă duc, dar voi nu știți nici de unde vin nici unde Mă duc.*” (Ioan 8:14)

Atunci când ești în întuneric nu știi încotro să o apuci. Domnul Isus afirmă că El poate să dea sens vieților noastre, pentru că El știe de unde vine și încotro merge. Mai mult, toți cei care Îl urmează pe El au parte de „libertate” (8:30-36). Libertatea, umblarea în lumină descriu puterea

pe care Isus o are asupra păcatului. Harul și adevărul au venit prin Isus Cristos și Vestea Bună este că prin El noi putem avea parte de eliberare.

Isus Cristos pretinde că dacă Îl urmăm pe El nu vom umbla în întuneric, vom fi liberi. Cu cât mai mult adevărul lui Cristos luminează inima noastră, cu atât mai multă libertate avem.

Întrebarea 6: Care sunt minciunile pe care diavolul reușește să ni le strecoare uneori în inimă? Care sunt mijloacele pe care lumea ni le pune la dispoziție pentru a scăpa de frică, rușine și vinovăție și ce efect au?

Cum ne ajută Evanghelia lui Cristos să trăim „liberi”?

Spre finalul dialogului dintre El și farisei (8:58) Domnul Isus afirmă că El este mai mult decât trimisul Tatălui, El „sunt Eu”. Divinitatea lui Isus este contestată și în zilele noastre. Autoritatea Lui și pretențiile Lui exclusiviste sunt într-un conflict deschis cu pluralismul religios al vremurilor noastre!

Aplicație: Gândește-te la cineva care trăiește având o viață în care păcatul lui/ei este public, iar persoana respectivă nu pare deranjată deloc de asta. Cum ai putea să prezinți Evanghelia prin har și adevăr unei astfel de persoane?

Meditație: Gândește-te în ce domenii ale vieții tale ai nevoie ca Lumina lui Isus să lumineze! Cercetează-ți inima înaintea lui Dumnezeu! Roagă-te Lui să te elibereze de orice „minciună” a Celui rău care vrea te stăpânească prin frică, rușine sau vinovăție.

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 8

Isus, Poarta oilor și Păstorul cel bun

Textul lecției: Ioan 10:1-42

Versete de memorat: Ioan 10:7-11, 27-28

Introducere/Contextul pasajului

Capitolul 10 al Evangheliei după Ioan continuă narațiunea din cap. 9. Isus se adresează acelorași oameni, păstorii falși care au condus poporul departe de cunoștința adevărului și departe de Împărăția lui Cristos. În contrast cu toți aceștia impostori, Cristosul cel fără de păcat a fost ales de către Dumnezeu Tatăl pentru a fi singurul prin care este posibilă mântuirea și singurul care are cu adevărat grijă de poporul Său.

De-a lungul ultimelor capitole, Isus s-a revelat în mod constant ca fiind soluția ultimă la problemele acestei lumi. El este *Pâinea vieții* (Ioan 6) care potolește adevărata noastră foame, una pe care mâncarea obișnuită nu o poate face. Isus oferă *Apa vie* (Ioan 7), cea care ne astâmpără setea teribilă pe care noi nu o putem satisface. Isus este *Lumina lumii* (Ioan 8), care dă la o parte întunericul ce ne învăluie.

Iar în Ioan 10, Isus este atât *Poarta oilor*, cât și *Păstorul cel bun* care în mod tandru are grijă de noi. Astfel, în acest pasaj apar două dintre cele 7 expresii *Eu sunt* regăsite pe parcursul Evangheliei după Ioan, singurele două asociate și folosite împreună.

În acest capitol, Isus folosește astfel de scena unui păstor care își strânge turma într-un staul, pentru a ne portretiza cea mai mișcătoare imagine a mântuirii și siguranței în Cristos de pe paginile Scripturii.

Întrebarea 1: Citiți Ioan 10:1-18. Descrieți comparațiile, respectiv contrastele pe care le face Isus în aceste versete.

Imaginea unui păstor și a turmei sale de oi era una deosebit de familiară și pe care oricare din ascultătorii lui Isus o putea înțelege. Chiar dacă este o scenă rurală, caracteristică mai mult Orientului, fără îndoială că ea este relevantă și în lumea noastră urbană, industrializată. Adevărul care se încheagă în jurul acestei imagini este regăsit pe parcursul întregii Scripturi și ne ajută să înțelegem cine este Isus Cristos și ce a venit El să facă pentru noi.

Întrebarea 2: Unul dintre cele mai cunoscute pasaje din Biblie care portretizează grija de păstor al lui Dumnezeu pentru poporul Său este Psalmul 23. Citiți Psalmul și descrieți în paralel (Ps. 23 – Ioan 10) toate lucrurile pe care păstorul le face pentru turmă.

Psalmul 23

Ioan 10

<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>
<hr/>	<hr/>

Transpune aceste promisiuni în propriile tale cuvinte pentru a exemplifica ceea ce Isus, Păstorul cel bun, face în propria ta viață – modurile în care El îți poartă de grijă:

Promisiunea unei vieți *din belșug/din abundență*, o viață plină (cf. 10:10), este una la fel de relevantă și de atrăgătoare și pentru noi astăzi. Prin urmare, și oferta este deosebit de bogată. Lumea modernă a ajuns să experimenteze însă cât de nesatisfăcător este de fapt materialismul și, prin urmare, a început să caute altceva, dincolo de el, ceva mai mult decât atât. Mulți hoți și tâlhari ne-au sedus cu vocile lor, dar în cele din urmă am realizat că ne-au înșirat doar minciuni, înșelând turma și lăsând-o să moară.

Întrebarea 3: Care sunt alte voci care ne cheamă astăzi în lume să căutăm o viață din belșug și cum putem face diferența între vocea Bunului Păstor și cea a imitatorilor?

În pofida acestei mărturii extraordinare a lui Isus, în v. 19-24 observăm că mulți dintre ascultătorii Săi erau încă confuzi și nu știau ce să creadă despre Isus.

Întrebarea 4: Care sunt motivele pentru care oamenii de astăzi sunt confuzi, au îndoieli cu privire la Isus Cristos, sau pur și simplu nu cred în El (așa cum spune Isus despre iudei – v. 25)?

Turma avută în primul rând în vedere era poporul Israel. Isus îi cheamă, iar cei care i-au auzit vocea și au răspuns chemării, s-au încrezut în El și au venit la El. Dar Dumnezeuul lui Israel nu a fost niciodată interesat doar de această națiune. Chemarea și alegerea lui Israel aveau în vedere și au fost făcute pentru binecuvântarea tuturor popoarelor de pe acest pământ. Celelalte oi (v. 16), care nu sunt din staulul acesta, ci din orice națiune de sub ceruri, sunt cele pe care, de asemenea, Dumnezeu intenționează să le salveze prin Isus.

Întrebarea 5: Ce poți face ca acest adevăr, că *Isus este Poarta prin care dacă intră cineva va fi mântuit*, să devină o Vestă Bună pentru prietenii sau cei din familia ta care nu au cunoscut încă inima de Păstor a lui Dumnezeu?

Asigurările pe care Isus le face în v. 27-30 sunt printre cele mai extraordinare din întreaga Scriptură. Cei care aud vocea lui Isus și o recunosc ca pe vocea propriului lor păstor vor fi în siguranță pe vecie. El va veghea asupra lor astfel încât nici măcar moartea, ultimul vrăjmaș, nu-i va putea vătăma. Motivul pentru care Isus poate fi atât de sigur în

această privință este legătura indestructibilă a dragostei și unirii cu Tatăl, precum și faptul că oile pe care le păstorește sunt cele pe care Însuși tatăl i le-a încredințat.

Întrebarea 6: Ce anume te face să ai îndoieli cu privire la mântuirea ta sau la relația ta cu Isus: eșecuri personale (căderi în păcat), sentimente de nevrednicie, judecată din partea altora, altele? Explică-ți răspunsul.

În ce moduri te ajută adevărurile din aceste versete să îți trăiești viața creștină cu încredere, siguranță, bucurie, pace sau speranță, mai ales atunci când te lupți cu îndoieli?

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 9

Isus, Învierea și viața

Textul lecției: Ioan 11:1-57

Versete de memorat: Ioan 11:25-26

În încheierea cărții lui, Ioan afirmă că scopul pentru care a scris această carte este ca noi să credem că „Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu și crezând să avem viața în Numele Lui.” Învierea lui Lazăr este ultimul semn despre care vorbește Ioan, prin care Domnul Isus Și-a întărit misiunea (misiunea) și identitatea (Fiul lui Dumnezeu), înainte de moartea și învierea Lui. Prin acest semn Domnul Isus dovedește puterea Lui asupra morții, puterea Lui de a restaura viața. În Evanghelia lui Isus Cristos găsim un răspuns la problema ultimă a existenței umane, adică moartea.

La chemarea primită dinspre Betania (v. 3), Domnul Isus răspunde cu o predicție și cu o promisiune (v. 4) – boala nu este spre nimicire, ci spre gloria lui Dumnezeu. Însă împlinirea promisiunii lui Isus a trecut prin moarte.

Fiul lui Dumnezeu nu a fost niciodată în întârziere și evenimentele nu l-au găsit niciodată nepregătit. Un lucru îngrozitor s-a întâmplat pentru cele două surori (moartea lui Lazăr), iar mai apoi ceva extraordinar s-a întâmplat atunci când Domnul Isus l-a chemat pe prietenul Lui afară din mormânt. Însă între aceste două evenimente experiența suferinței a fost una reală și profundă pentru cele două surori.

Întrebarea 1: Experiența suferinței este copleșitoare pentru noi ca și oameni. Oare de ce nu a făcut Isus ceva pentru a împiedica suferința Mariei și a Martei?

Cum se împacă iubirea lui Isus cu „întârzierea” ajutorului oferit?

Experiențele grele ale vieții ne pun în fața întrebării: *De ce Dumnezeu care ne iubește îngăduie să trecem prin astfel de greutăți?* Maria și Marta au agonizat împreună asupra acestei întrebări. Deși ele L-au întâlnit pe Isus separat una de alta, ambele surori au spus același lucru. Aceste cuvinte erau un compliment care „împacheta” un reproș: *„Tu ai fi putut face ceva ca răul acesta să nu se întâmple. Dar nu ai fost aici. De ce ne-ai abandonat?”*

Deși cele două surori vin Îl abordează pe Isus cu aceleași presupuneri în minte, totuși Domnul Isus nu le răspunde la fel.

Întrebarea 2: Observă în paralel, modul în care Isus îi răspunde Martei respectiv Mariei. Care este promisiunea pe care Isus o face Martei?

Declarația extraordinară a lui Isus din versetele 25-26 nu implică faptul că moartea poate să fie evitată ca și experiență umană. Domnul Isus a oferit însă o garanție mai bună – moartea nu va avea ultimul cuvânt! Toți cei care cred în Isus vor trece prin moarte, dar vor avea parte de experiența învierii. Având în vedere condiția umană și experiența suferinței, viața fără de moarte ar fi un chin fără sfârșit. Prin învierea Lui, Domnul Isus promite o nouă viață, o altfel de viață, o viață cum nu am avut de partea aceasta a cerului.

Când Maria vine la Isus, ea are aceeași întrebare ca și sora ei Marta, dar atitudinea ei este un pic diferită – ea cade la picioarele lui Isus. Dar întâlnirea lui Isus cu Maria, îl lasă pe Isus, Fiul lui Dumnezeu fără cuvinte. Suferința Mariei devine pentru Fiul lui Dumnezeu, o experiență reală în fața căreia orice cuvânt este de prisos.

Întrebarea 3: Ce ne spun versetele 5, 33, 35, 38 despre starea emoțională prin care a trecut Domnul Isus pe parcursul acelor zile? Ce ne spune acest lucru despre Dumnezeuul nostru?

Cerința Domnului Isus din versetul 39 este întâmpinată cu reticență de sora mai pragmatică. La îndărătnicia ei, Domnul Isus îi răspunde reafirmând promisiunea făcută anterior. Ceea ce Isus îi spune Martei este inversul a ceea ce unii oameni afirmă astăzi: „*Dacă voi vedea voi crede*”. Promisiunea lui Isus este că dacă vei crede vei vedea.

Întrebarea 4: Este credința o cale de cunoaștere superioară? Care sunt lucrurile pe care nu le-ai fi văzut sau pe care nu le-ai vedea dacă nu ar fi fost credința în inima ta?

Înainte de a-l chema pe Lazăr din mormânt, Domnul Isus înalță o rugăciune către Tatăl. Rugăciunea are două părți: o parte de mulțumire și o parte de cerere. În rugăciunea Lui, Domnul Isus îi are în vedere pe oameni și nevoia lor de a-L recunoaște pe El ca fiind Mesia.

Întrebarea 5: Având în vedere rugăciunea Domnului Isus, care ar trebui să fie preocuparea noastră în rugăciune? Scrie mai jos numele unei persoane care are nevoie de credință pentru a-l recunoaște pe Isus ca fiind Mesia, Fiul lui Dumnezeu! Roagă-te pentru acea persoană chiar acum!

În concluzia capitolului 11 (v. 45-53), observăm că reacțiile celor din mulțime au fost diferite – unii au crezut, alții nu au crezut în Isus, dar El s-a rugat pentru toți.

Atunci când Isus l-a chemat pe Lazăr afară din mormânt, efectele păcatului din lume nu au încetat. Dar efectul morții asupra lui Lazăr a fost inversat pentru o vreme, ca să se vadă că Isus este Cristosul, Fiul lui Dumnezeu și crezând să avem viață în Numele Lui!

Învierea lui Lazăr a fost prologul învierii lui Isus! Privind la trupul lui Lazăr înfășurat în pânză de in, ucenicii erau pregătiți ca peste câteva

zile să privească dincolo de pânza de în în care și trupul lui Isus a fost înfășurat.

În perspectiva suferințelor Domnului Isus, înțelegem că dragostea lui Dumnezeu nu este o dragoste care ne scutește de încercări și suferință, dar este o dragoste care ne desăvârșește prin acestea. În Evanghelia Domnului Isus nu ni se promite că suntem scutiți de tragediile vieții chiar, dar prin toate putem să avem parte de biruință. Nu trebuie să ne gândim că dragostea și suferința sunt incompatibile. Cu siguranță ele se unesc în persoana și lucrarea Domnului Isus.

Aplicație: Gândește-te la cineva care trece prin suferință. Cum ai prezenta Evanghelia acestei persoane având în minte modul în care Domnul Isus s-a raportat la suferință?

Meditație: Dumnezeu nu oprește niciodată o anumită „binecuvântare” din cruzime sau capriciu. El îngăduie să trecem prin ceea ce pare a fi foarte rău, deoarece are ceva mult mai bun pregătit pentru noi. El nu ne va îngădui să ne acomodăm cu ceea ce ni se pare că ar putea să ne satisfacă. Deoarece El știe mai bine, chiar dacă pe moment noi nu putem să credem asta. *Crezi tu lucrul acesta?*

Rugăciune: Cere-I lui Dumnezeu o credință mai mare care să te ajute să aștepti împlinirea promisiunilor Lui pentru tine. Apoi încrede-te în El cu cele mai disperate nevoi din viața ta.

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 10

Isus, Cel trimis de Tatăl

Textul lecției: 12:1 -13:38

Versete de memorat: 12:44-45

Introducere

Așa cum aflăm chiar de la începutul capitolului 12, ne apropiem de sărbătoarea Paștelui evreiesc și implicit de răstignirea și învierea Domnului. Ioan alocă mai mult spațiu acestor ultime zile ale lucrării Domnului pe pământ. Se focalizează mai atent pe fiecare personaj în parte, atitudini, declarații și fapte.

Domnul Isus anunță apropierea iminentă a ”ceasului astral” (vezi 12:7-8, 23-28, 30-32; 13:19, 21, 38). De asemenea El afirmă cu putere că este trimis de Tatăl și prin ceea ce face Îl arată pe Tatăl și arată ce are valoare în ochii Tatălui.

Întrebarea 1: Parcurge toate cele 4 tablouri (12:1-11 – în Betania, 12:12-36 – intrarea în Ierusalim, 12:37-50 – Isus se retrage din mulțime, 13:1-38 – cina și spălarea picioarelor). Urmărește afirmațiile lui Isus și notează ideile transmise de El.

Enumeră celelalte personaje și ceea ce remarci la fiecare.

În primul tablou după creionarea cadrului urmează câteva scene distincte: gestul Mariei care le determină și pe celelalte (v. 3), remarcă lui Iuda (v. 4-5), observația autorului (v. 6) și comentariul lui Isus (v. 7-8).

Isus a venit să ia asupra Lui suferințele și pedeapsa păcatelor noastre pentru ca în urma jertfei Sale să răsară o sămânță de urmași așa cum ne spune Isaia. El este trimis pentru o slujbă specială și în această lumină se cuvine să privim gestul Mariei, ca un gest profetic. Ungerea se făcea pentru lucrarea pe care doar Isus putea s-o ducă la bun sfârșit.

Întrebarea 2: Care este semnificația expresiei Domnului ”Pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, dar pe Mine nu mă aveți totdeauna”? Ce înțelegem despre atitudinea Lui Isus față de cei săraci? Dar cu privire la ”ceasul acesta” în planul Lui Dumnezeu?

Pentru Maria și familia ei Isus era cel ce-l înviase pe Lazăr. Era cel ce-i spusese Mariei ”Eu sunt învierea și viața” (11.25-26). Dar gestul Mariei ne duce doar spre moartea și îngroparea Lui Isus, ci și spre învierea Lui. Isus era, nu doar Mare Preot, ci și Trimisul Lui Dumnezeu, Prorocul așteptat în lume, Mesia, Împăratul lui Israel.

Dar aceste prerogative ale Domnului se materializau altfel în mintea evreilor. Ei credeau că altfel trebuia să-și ducă misiunea Trimisul Lui Dumnezeu. Impresionați de minunea învierii lui Lazăr ei Îl primesc în Ierusalim pe Isus ca pe un supererou. De aceea, ce spune Isus pe parcursul acestui tablou îi bulversează chiar și pe ucenici, care doar mai târziu vor înțelege aceste lucruri (v. 12.16).

Întrebarea 3: Citind ceea ce spune Isus (12:20-36) ce învățăm despre relația dintre suferință și slavă?

În pofida minunilor și mesajelor ancorate în proroci, sunt destui care nu cred (12:37), iar unii care cred nu au curajul să-și facă credința publică de frică (12:42-43).

Întrebarea 4: Citește pasajul 12:37-50. Ce vrea să spună Ioan prin ”au iubit mai mult slava oamenilor”? La cine face referire?

Cât de mult te strădui tu să fii plăcut de oameni (religioși sau nu)? Cât de mult cauți să fii plăcut înaintea lui Dumnezeu urmând-ul pe Cel trimis de El? Evaluează-ți tiparele de viață!

Urmează tabloul cinei și a spălării picioarelor unde Isus este doar cu ucenicii. Momentul răstignirii se apropia și Domnul din dragoste pentru ucenici dorește să le mai transmită o învățătură care se pare că încă n-au înțeles-o (13:1-4).

Întrebarea 5: De ce îi întreabă Isus pe ucenici dacă au înțeles ce a făcut El (13:12)? Cum înțelegem, din episodul spălării picioarelor, că ar trebui să-și facă slujba un adevărat ucenic?

Spălarea picioarelor musafirilor casei o făcea unul din sclavii familiei. Era o slujbă pentru sclavi, nu pentru stăpâni. Isus se ”coboară” să facă slujba unui sclav, o slujbă lipsită de demnitate, dar acest lucru nu-i știrbește din demnitate. Domnul vrea să-i învețe și să ne învețe că slujirea celorlalți ne conferă demnitate chiar și atunci când slujirea noastră e lipsită de demnitate în ochii oamenilor.

La această ultimă cină cu ucenicii, Isus dialoghează cel mai mult chiar cu cei doi ucenici care știe că-l vor trăda foarte curând.

Întrebarea 6: La încheierea cinei, Isus le dă porunca să se iubească așa cum i-a iubit El. Descrie modelul de dragoste al lui Isus analizând atât relația Lui Isus cu Iuda și Petru în acest tablou cât și afirmațiile Domnului din capitolul 13.

Aplicația 1: Fii gata totdeauna să fructifici oportunitățile pentru a arăta și altora dragostea ce ți-a arătat-o Hristos ție. Fii ca Maria nu ca Iuda.

Aplicația 2: Roagă-te pentru ca Dumnezeu să-ți de-a putere să iubești pe cei care luptă împotriva lui Dumnezeu. Și în ceea ce faci fii plin de har. Nu uita atitudinea Domnului Isus față de Iuda până în ultima clipă.

Aplicația 3: Adu-ți aminte în fiecare zi de ultima poruncă a Domnului: iubește-ți frații în Hristos.

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 11

Isus – Calea, Adevărul și Viața

Textul lecției: Ioan 14:1-31

Versete de memorat: Ioan 14:1-4, 6, 27

Introducere/Contextul pasajului

După ce în primele 12 capitole ale Evangheliei sale Ioan ne arată respingerea de către popor a mesajului lui Isus, în cap. 13-17, îl vedem pe Isus care lasă în plan secund masele și se concentrează pe acei urmași credincioși care L-au acceptat ca și Domn și Mesia. Evenimentele relatate în aceste capitole sunt de fapt cuvintele și lucrările de rămas bun ale lui Cristos și s-au petrecut cel mai probabil în ziua dinaintea trădării și prinderii Sale.

După ce am văzut că Dumnezeu a iubit lumea și a oferit tuturor viața nouă, în cap. 14 vedem că Isus este Calea către acea viață, este Adevărul acelei vieți și este însăși definiția Vieții.

În același timp, pe parcursul capitolului, regăsim promisiunea că Isus este Cel care oferă mângâiere credincioșilor, și aceasta nu doar în lumina revenirii Sale, ci și în prezent, prin lucrarea Duhului Sfânt. Astfel, capitolul începe și se termină cu îndemnul plin de dragoste al lui Cristos adresat ascultătorilor săi de a nu li se tulbura inima (v. 1 și v. 27). Dacă privim la ucenicii lui Isus, nu suntem surprinși că, într-adevăr, inima le era tulburată. Isus tocmai îi anunțase că unul dintre ei era de fapt un trădător, l-a avertizat pe Petru că se va lepăda și le-a transmis că urma să îi părăsească. Dacă privim la noi, trebuie să recunoaștem cel

puțin un lucru: inimile noastre se tulbură la fel de ușor.

Întrebarea 1: Gândește-te la o perioadă grea, de întristare, din viața ta, când inima îți era tulburată. La cine apelezi sau cum procedezi atunci când te confrunți cu astfel de situații?

Care sunt lucrurile care te frământă sau îți tulbură inima la acest moment?

Întrebarea 2: Citiți capitolul 14 din Ioan și enumerați toate îndemnrile sau promisiunile lui Isus care au rolul de a-i încuraja și a-i mângâia pe credincioși:

În ce domenii ale vieții tale ai nevoie chiar acum de pacea lui Isus?

Preocuparea lui Toma din v. 5 revelează de fapt dorința intensă de a fi cu Isus (vezi și 11:16), ceea ce însemna că el vroia să știe cu certitudine unde merge Domnul Său, precum și calea sau modul de a ajunge acolo. În cel mai clar mod cu putință, Isus îi spune că merge la Tatăl și că El însuși este Calea către Tatăl.

Întrebarea 3: Ai aceeași dorință ca a lui Toma, de a fi cu Isus în veșnicie? Ce imagine ai în minte când te gândești la locașul/camera ta din casa Tatălui?

Calea către cer nu înseamnă să muncești din greu, ci să te încrezi în ceea ce Isus a făcut pentru tine. Aceasta este cu adevărat Vestea Bună! Este adevărul eliberator că păcătoșii pot avea o relație cu Dumnezeu și un loc alături de El în ceruri, nu pe baza efortului lor, ci pe baza meritelor lui Isus. În același timp este și un adevăr greu, pentru că implică o cale exclusivă de a-L cunoaște pe Dumnezeu, și anume prin Isus Cristos. Cerul este un loc real, dar în același timp unul exclusiv. Nu oricine va ajunge în cer, ci doar cei care s-au încrezut în Isus Cristos.

Întrebarea 4: Cât de dificil este în ziua de astăzi să împărtășești Vestea Bună în acest mod exclusiv, accentuând că accesul este posibil prin Isus și doar prin credința El? Există posibilitatea să proclami Vestea Bună fără să mai precizezi și această *exclusivitate*? Argumentează-ți răspunsul.

Ce i-ai spune unui om care pretinde că Isus este doar *una* dintre căile către Dumnezeu (alături de multe alte căi posibile)?

Provocare personală

Gândește-te la o persoană despre care știi că are nevoie să creadă în Isus ca singura Cale către Dumnezeu. Începe să te rogi pentru acea persoană. Cere-i lui Dumnezeu să-ți dea ocazia și caută oportunități să-i vorbești despre propria ta credință în Isus. Încearcă să vezi ce îi tulbură inima și încurajează-o prezentându-i Vestea Bună așa cum se regăsește pe paginile Evangheliei după Ioan – cine este Isus Cristos și cum răspunde El nevoilor acestei lumi.

Din capitolul 14, Isus începe să vorbească în mod repetat despre Duhul Sfânt, fără de care viața creștină nu poate fi trăită. Duhul lui Dumnezeu locuia deja cu ucenicii, în persoana Domnului Isus. Dar de acum, Acesta va locui în ei. Și înainte, în perioada Vechiului Testament, Duhul era prezent și împuternicea diferiți oameni pentru a face lucrările lui Dumnezeu. Diferența era însă că Duhul venea și pleca. Când Isus promite aici că Tatăl va trimite Duhul Său cel Sfânt, implicația este nu doar că Duhul va veni, ci și că va rămâne cu urmașii lui Isus pentru totdeauna.

Întrebarea 5: Explică în ce moduri simți sau experimentezi prezența și lucrarea Duhului Sfânt în viața ta? (mângâiere, încurajare, ajutor, putere, liniște, pace...)

Isus ne-a promis că pe măsură ce ne apropiem tot mai mult de El în dragoste și ascultare, vom începe să luăm parte la viața comună pe care El o împărtășește cu Tatăl: ²⁰ *În ziua aceea veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl Meu, voi în Mine și Eu în voi.* ²¹ *Și cel ce Mă iubește va fi iubit de Tatăl Meu, iar Eu îl voi iubi și Mă voi arăta lui.* ²³ *Dacă Mă iubește cineva, va păzi Cuvântul Meu; și Tatăl Meu îl va iubi, iar Noi vom veni la el și vom locui împreună cu el (Ne vom face lăcaș cu el).*

Termenul folosit în v. 23 (*vom locui/ne vom face lăcaș*) este același cu cel din v. 2 și se referă la un loc în care o persoană va rămâne. Dincolo de timpul viitor în care urmașii lui Isus vor locui cu Dumnezeu, promisiunea are în vedere și un sens prezent în care Tatăl și Fiul locuiesc împreună în credincios acum.

Întrebarea 6: Așa cum precizează Ioan în Cap. 1:12-13, am primit o identitate nouă – dreptul de a ne numi copii ai lui Dumnezeu. Acest statut ne conferă și onoarea de a locui împreună cu Tatăl, cu Fiul și cu Duhul Sfânt. În ce măsură experimentezi această *locuire* în viața ta? Cine trăiește în tine și în cine trăiești tu?

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE
TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 12

Isus, adevărata Viță

Textul lecției: 15:1 – 16:33

Versete de memorat: 15:1-2

Introducere

Suntem tot în seara cinei. Sunt ultimele ore pe care Isus le petrece cu ucenicii. Dorința Lui este să-i pregătească pe ucenici pentru plecarea Sa din mijlocul lor. Pasajul începe cu o încurajare: Nu vă îngrijorați! Chiar dacă Eu plec, voi trebuie să știți că ”Eu sunt adevărata viță și Tatăl Meu este vierul” și se încheie tot cu o încurajare: ”V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. În lume veți avea necazuri, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”

Între cele două încurajări sunt câteva teme majore (cf. Beniamin Fărăgău – Evanghelia după Ioan p. 323):

1. *15:1-17 Rațiunea existenței voastre, a ucenicilor Mei, este rodirea voastră, dar aceasta este posibilă numai prin rămânerea voastră în Mine.*
2. *15:18-16:4 Nu priviți ura lumii ca pe o amenințare, ci ca pe o confirmare a poziției și a direcției voastre corecte.*
3. *16:5-11 Numai dacă plec Eu va putea veni Cel care, dovedind lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata, vă va învrednici să faceți lucrări mai mari decât am făcut Eu.*
4. *16:12-15 Prin Duhul adevărului, relația noastră va continua, căci ”El Mă va proslăvi, pentru că va lua din ce este al Meu și vă va descoperi”.*

5. 16:16-24 *Fără suferință nu se poate naște viața. Sunteți gata deci să acceptați suferința?*
6. 16:25-33 *Vine ceasul risipirii voastre, dar îndrăzniți! Eu am biruit lumea.*

Întrebarea 1: Citește pasajul și notează ce ni se spune despre fiecare persoană a Trinității.

Ce se spune despre ucenici?

În capitolul 15 apare încă o dată expresia ”Eu sunt”. Aici Domnul ne spune că este adevărata viță. El folosește imaginea viei, o imagine obișnuită pentru evrei, pentru că în Israel cultivarea viței de vie era un lucru uzual.

Întrebarea 2: În această metaforă regăsim 4 elemente: vița, ramurile, vierul și rodul. Ce ne spune Isus că reprezintă fiecare și care este legătura dintre ele?

Din versetul 15:18 Isus introduce o nouă temă: ura și persecuția din partea lumii. El vorbește despre acest subiect din dorința de a-i pregăti pe ucenici pentru ceea ce avea să urmeze.

Întrebarea 3: Ce ne spune Isus despre persecuția din partea lumii? (15:18-16:4) Oare e normal să fim persecutați? Discutați în grup.

Trăim în libertate acum și de multe ori creștinii sunt înfricoșați de orice împotrivire a celor necredincioși pe care nici măcar nu o putem încadra la persecuție. Frica de persecuție de multe ori ne paralizează chiar dacă nu experimentăm o persecuție în adevăratul sens al cuvântului. Cum ne poate ajuta Evanghelia?

Domnul știe că plecarea Sa și evenimentele ce o vor însoți vor aduce întristare și durere în viața ucenicilor. De aceea le dezvăluie continuarea planului Lui Dumnezeu care include Duhul Sfânt. Îi asigură astfel că doar în urma plecării Sale, Duhul Sfânt va coborî și va rămâne cu ei nu doar temporar așa cum era în vechiul legământ.

Întrebarea 4: Care este rolul Duhului Sfânt în planul Lui Dumnezeu?

Adu-ți aminte cum și-a făcut slujba Duhul Sfânt în viața ta și a celor pe care-i cunoști. Discută cu întregul grup aceste exemple.

”Peste puțină vreme nu Mă veți mai vedea”, le spune apoi Isus și continuă cu exemplul cu femeia însărcinată

Întrebarea 5: Ce urmărește să le comunice cu acest exemplu?

Poți face o paralelă cu Ioan 12: 24?

În 16:23-24 Domnul le spune ucenicilor că ceea ce vor cere li se va da și că vor primi pentru ca bucuria lor să fie deplină. Trăim vremuri în care mulți oameni își ancorează credința și așteptările în aceste versete. Mulți modelează imaginea Lui Dumnezeu după felul în care înțeleg aceste versete. Unii chiar îi reproșează Lui Dumnezeu că nu împlinește această promisiune.

Întrebarea 6: Recitește versetul 15:7. Cum ne ajută acest verset să clarificăm înțelesul afirmației din 16:24? Discută cu cei din grupul tău ce ai înțeles și cum ni se aplică nouă aceste afirmații.

Pasajul se încheie cu cuvintele de rămas bun (16:25-33) ale Domnului am putea zice. Domnul știe ce-i va aștepta pe ucenici. Știe cât de grele vor fi următoarele zile și de aceea până acum le-a spus tot ce era necesar ca ei să poată trece peste această încercare, dar și să fie pregătiți pentru tot ce va veni în viața lor.

Întrebarea 7: Care sunt încurajările ce le-ai descoperit în acest pasaj?

În ce fel îți folosesc ție aceste încurajări atunci când treci prin perioade grele în viață?

Concluzie

Isus este adevărata viață care ne dă viața, în care suntem asigurați că "vânturile" învățăturilor oamenilor nu ne vor doborî. Dar Isus nu

urmărește doar binele pentru viața noastră ci și binele celor de lângă noi.

”Biserica trebuie să privească în afara ei. Să privească, să plănuiască, să aștepte și să se roage pentru rodul bogat prin care Tatăl va fi proslăvit și noi vom dovedi că suntem ucenicii Domnului Isus. (...) Rodirea este posibilă numai prin rămânerea noastră în Hristos: Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă: căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic. Dacă nu rămâne cineva în Mine este aruncat afară ca mlădița neroditoare și se usucă; apoi mlădițele uscate sunt strânse, aruncate în foc și ard. (Ioan 15:5-6).” Beniamin Fărăgău – Evanghelia după Ioan (p. 377)

Aplicația 1: Nu te lăsa purtat de ”vânturile” modului de gândire a majorității oamenilor, învățăturilor așa-zis scripturale și a ideologiilor noi dar vechi. Asigură-te că ești conectat la adevărata viță, Isus. O poți face doar prin aprofundarea Cuvântului și părtășia bisericii.

Aplicația 2: Nu te lăsa paralizat de frică indiferent de unde vin veștile alarmante. Persecutorii și persecuțiile sunt efemere și niciodată nu trecem singuri prin greutăți.

Aplicația 3: Fii curajos în viață și în Evanghelia! Cristos a biruit.

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 13

Isus, Împăratul care se jertfește

Textul lecției: Ioan 17:1-19:42

Versete de memorat: Ioan 17:3-5

Ioan 17:1-26

Rugăciunea Domnului Isus din cap. 17 a fost rostită în camera de sus și este cea mai lungă rugăciune a Lui redată în Biblie.

Întrebarea 1: Citiți cu atenție cap. 17. Pentru cine se roagă Isus aici și care sunt cererile Lui?

Pe parcursul celor trei ani, Isus a vorbit foarte mult ucenicilor despre Tatăl, dar în această rugăciune, Domnul vorbește cu Tatăl despre ucenici. În rugăciunea Sa, Isus face o distincție clară între lume și ucenici. Deși trăiesc în lume, ucenicii nu aparțin lumii. El știe că lumea va opune rezistență la mesajul ucenicilor, și aceștia vor avea de suferit din pricina Numelui Sau. Prin urmare, El se roagă pentru protecția ucenicilor de rău, nu pentru scutirea lor de necazuri/persecuție. Însă

Domnul îi are în vedere pe toți cei ce vor primii mărturia ucenicilor, așa ca putem spune ca Domnul Isus se roagă și pentru noi.

Întrebarea 2: Ce înseamnă pentru tine să fii în această lume dar să nu aparții acestei lumi?

În ce moduri creștinii de astăzi eșuează și în același timp reușesc să trăiască conform acestei rugăciuni a lui Isus (să trăiască în această lume fără a-i aparține)? Argumentează.

Ioan 18:1-27

În capitolele 18-19, Ioan ne relatează evenimentele arestării, judecării și execuției lui Isus. Deoarece scopul evanghelistului este cel de a-L prezenta pe Isus ca și Mesia și Fiul lui Dumnezeu, pe parcursul narațiunii Patimilor, el aduce nenumărate evidențe în acest sens. Astfel, tot ceea ce i s-a întâmplat lui Isus, nu doar că nu a infirmat lucrarea și misiunea Sa, ci dimpotrivă a constituit dovada decisivă cu privire la cine era Isus și la motivul pentru care El a venit.

În cap. 18 îl vedem astfel pe Isus care merge cu ucenicii săi spre Ghetsimani. Ce urmează să se întâmple în grădina Ghetsimani stă în contrast cu ceea ce s-a întâmplat în grădina Eden. În Eden, primul Adam s-a răzvrătit împotriva Tatălui. În Ghetsimani, Isus, al doilea Adam, se supune voii Tatălui. În Eden Adam nu a ascultat și, prin păcatul lui, a

despărțit omenirea de Dumnezeu. Acum, în Ghetsimani, prin ascultarea lui Isus, omenirii i se oferă o cale înapoi la Dumnezeu.

Liderii religioși nu era la prima tentativă de a-L prinde pe Isus. De data aceasta vedem că Isus nu se mai ascunde, ci le iese în întâmpinare întrebându-i pe cine caută (18:4). Isus nu a pierdut controlul nici măcar în acele momente. La interpelarea soldaților cu privire la identitatea celui pe care intenționau să-L prindă – Isus din Nazaret – răspunsul Lui este șocant de simplu: *Eu sunt!* Același *Eu sunt* care a rezonat de pe paginile Evangheliei după Ioan.

În acel moment, știm din celelalte evanghelii că ucenicii au luat-o la fugă (probabil și descurajați de reacția Domnului la intervenția lui Petru). Cât timp Isus este interogată înaintea Marelui Preot, Petru este luat la întrebări de cei aflați în curte. Petru, cel care cu câteva ore înainte își mărturisea disponibilitatea de a muri împreună cu Isus, acum se leapadă de El.

Întrebarea 3: Ce putem învăța din experiența lui Petru? În ce situație ți-a fost cel mai greu să te identifici public ca și creștin? Crezi că pot exista presiuni din partea oamenilor din jurul tău care să te facă să-ți compromiți credința sau mărturia creștină? Explică.

Ioan 18:28 – 19:16

Dimineața, Isus este adus înaintea lui Pilat. Preoții știau că din punct de vedere al legii romane ei nu au un caz credibil înaintea guvernatorului. Acuzațiile pe care ei I le aduc se bazează pe vorbe pe care ei nu le pot

proba. Scriptura nu ne spune cât știa Pilat sau dacă auzise de Isus până la momentul acesta. Cert este ca el ajunge la concluzia că Isus este nevinovat și că fusese adus înaintea lui din invidie (cf. Marcu 15:10).

Este interesant ca Pilat Îl interoghează pe Isus încercând să afle adevărul. Întrebarea lui “Ce este adevărul?” este mai actuală ca oricând. Cu toate acestea, Pilat cedează presiunii puse de preoți (care între timp adunaseră și o gloată).

Întrebarea 4: Trei grupuri de personaje sunt implicate în arestarea și condamnarea lui Isus – soldații, liderii religioși și Pilat. Cum poți caracteriza atitudinea fiecăruia dintre aceștia față de Isus?

Regăsești aceeași atitudine/reacție la oamenii din zilele noastre? În ce fel?

Ioan 19:17 – 42

Isus ducându-și crucea ne aduce aminte de Isaac care a dus în spate lemnele pentru jertfă. Atunci Avraam i-a spus ca Dumnezeu va purta de grijă. Acum urmau sa se împlinescă aceste vorbe. Dumnezeu a purtat de grijă, mielul de jertfă a fost Propriul Fiu. În momentul în care mieii de Paște erau sacrificați în Templu, Isus Însuși murea ca Mesia, adevăratul Miel de Paște care ridică păcatul lumii.

Moartea pe cruce era un proces lent. Ajuns la locul execuției, condamnatul era dezbrăcat de toate hainele sale, și era ținut pe cruce prin 3 cuie. Mâinile erau străpunse prin încheietura dintre antebraț și palme, iar picioarele erau puse unul peste altul și străpunse cu un singur cui, de obicei prin călcâi. Orice mișcare era cumplit de dureroasă. De obicei moartea survenea prin sufocare. Ca să poată trage aer în piept, cel aflat pe cruce trebuia să se împingă cu picioarele câteva secunde ca să ușureze presiunea ce apăsa pe cutia toracică. Când voiau să scurteze agonia, romanii zdrobeau fluierile picioarelor astfel că cel aflat pe cruce nu mai putea să se împingă în poziția de a trage aer în piept, și astfel rămânea fără aer.

Întrebarea 5: Moartea Domnului a fost una agonizantă. Care aspect legat de moartea Lui te tulbură cel mai mult? În ce fel ceea ce El a făcut te întristează și în ce fel îți aduce bucurie?

Ce înseamnă pentru tine că Isus a luat locul tău pe cruce și cum ar trebui să tratezi păcatul știind acest lucru?

Ioan este singurul care menționează străpungerea coastei ca o asigurare pe care soldații și-au luat-o că Isus era într-adevăr mort. Acest pasaj este foarte important mai ales în ziua de azi când sunt unele teorii care spun ca Isus de fapt nu a murit pe cruce, ci doar a leșinat. Însă este un fapt

istoric dovedit că nici o persoană care suferea întreg procesul crucificării nu era dat jos viu de pe cruce.

S-a sfârșit (19:30) sunt ultimele cuvinte ale lui Isus de pe Cruce și printre cele mai pătrunzătoare din întreaga Scriptură. În original este o singură expresie pe care oamenii o scriau pe un contract după ce totul a fost plătit. Sunt cuvintele care anunță finalizarea lucrării pe care Tatăl L-a trimis să o facă – lucrarea de substituire a pedepsei pentru păcatele celor din poporul Său. Da, totul a fost achitat de către Isus, iar lucrarea Sa este acum completă.

Într-un anume sens istoric, primul pentru care Isus a purtat păcatul a fost Baraba. În loc ca Baraba să meargă la Cruce, Isus a făcut-o. Isus a fost pedepsit, iar Baraba a fost eliberat. Întregul preț a fost plătit, iar substituirea a fost deplină. Acesta este mesajul Evangheliei. Fiecare dintre noi suntem vinovați de crime cel puțin la fel teribile ca ale lui Baraba și merităm condamnarea la moarte. Dar Isus a purtat pedeapsa în locul nostru. El s-a pus în locul nostru pentru ca noi să pute, trăi.

Întrebarea 6: Ce prieteni, vecini, colegi sau rude au nevoie să știe că Isus a murit în locul lor, pentru păcatele lor? Ce poți face ca să împărtășești această Vestă Bună cu fiecare dintre ei?

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

LECȚIA 14

Isus, Domn peste moarte și viață

Textul lecției: Ioan 20:1-21:25

Verset de memorat: Ioan 20:31

Introducere/Contextul pasajului

Încă de la începutul cărții, Ioan ne-a introdus în concepția creștină despre lume și viață care afirmă că începutul lumii fizice și a lumii spirituale sunt legate de Cuvântul, care era cu Dumnezeu și care era Dumnezeu.

Finalul cărții ne invită să credem că restaurarea relației cu Dumnezeu este posibilă doar prin Isus Cel Trimis de Tatăl, Fiul lui Dumnezeu, iar crezând în El să avem viață. Restaurarea relației cu Dumnezeu este posibilă deoarece Isus Cristos a dovedit, prin învierea Sa, că El este Domn peste moarte și peste viață.

Aceste ultime două capitole ne descriu evenimentul învierii și primele zile ce i-au urmat. Mărturiile celor care au văzut mormântul gol sunt de maximă importanță pentru orice om care caută să afle adevărul legat de ce s-a întâmplat în acea primă zi din săptămână.

Întrebarea 1: Citește pasajul de text din 20:1-10 și identifică care sunt „dovezile materiale” care susțin afirmația martorilor conform căreia Isus a înviat?

Întrebarea 2: Observă care sunt reacțiile/atitudinile femeilor și ale ucenicilor față de mormântul gol!

Maria _____

Petru/Ioan _____

Ceilalți ucenici _____

Toma _____

Care sunt alte explicații pe care le-ai auzit pentru mormântul gol?

Acest pasaj se încheie cu o afirmație care ne descrie lipsa de înțelegere a ucenicilor. Ei nu puteau să integreze acest eveniment în contextul Sfințelor Scripturi. Cu alte cuvinte, ei încercau să găsească o explicație pentru mormântul gol în scrierile sfinte. Mai târziu Domnul Isus Însuși le va arăta din toate Scripturi că aceste lucruri trebuia să se întâmple astfel. („Linia roșie” a *Evangeliei începe în Geneza 3:15 se continuă în Geneza 49:10, Numeri 24:17, Psalmul 16:10, Isaia 53:10-12, Osea 6:2*)

Întrebarea 3: De ce era important pentru ucenici să înțeleagă evenimentul învierii în contextul Sfințelor Scripturi? Cu ce ne ajută pe noi astăzi să privim la scrierile Vechiului Testament?

Atunci când Domnul Isus apare în mijlocul ucenicilor le adresează un salut specific evreiesc, dar care implica un lucru de care ei aveau mare nevoie – *Pace vouă!* Deși inima lor fusese cuprinsă de necredință și frică, atunci când Domnul Isus apare în mijlocul lor, nu-i mustră, ci le arată har! Iar acest lucru aduce bucurie în viețile ucenicilor.

Întrebarea 4: Cum se raportează Domnul Isus la necredința noastră, sau la anxietățile pe care le experimentăm? Cum poți tu avea pacea și bucuria de care ai atâta nevoie?

Doctrina învierii este de o importanță crucială pentru credința creștină. Mormântul gol dovedește că Mielul lui Dumnezeu răstignit pe cruce a ridicat păcatul omenirii. Totodată, mormântul gol este garanția că restaurarea relației noastre cu Tatăl este posibilă. Așadar, dacă Isus este Domn peste moarte, atunci cu siguranță El are puterea să domnească și este vrednic să domnească peste viața noastră.

Mai mult, orice *frică* poate să fie învinsă prin prezența lui Isus Cel înviat, care are *puterea* împotriva celui mai mare dușman al nostru. Și nu în ultimul rând, prin credința în El putem avea *pacea* în inimile noastre.

Întrebarea 5: Care este frica/teama/îngrijorarea cu care te confrunți cel mai des? Unde cauți ajutor? Ce te împiedică să ai parte de prezența lui Isus în inima ta?

După ce îi prezintă dovezile lui Toma, Domnul Isus are un îndemn foarte clar pentru Toma: „Nu fi necredincios, ci credincios”. Credincioșia față de Dumnezeu se alimentează din credința noastră în Evanghelia Domnului Isus Cristos. Iar credința implică o alegere – alegerea de a privi prin credință la semnele cuielor din trupul Domnului Isus. Ele ne vorbesc și astăzi, despre iubirea Lui!

Odată cu capitolul 21, am ajuns la finalul cărții. Pe malul mării Tiberiadei, Domnul Isus Cel înviat se arată din nou ucenicilor. Întâlnirea este împletită cu dialoguri scurte, dar este însoțită de o nouă minune la care ucenicii sunt martori.

Ultima scenă ne redă dialogul dintre Isus și Petru. Domnul Isus se apropie de Petru plin de *har*. Dar pentru ca restaurarea să fie completă este nevoie de confruntarea cu *adevărul*. În dragostea Lui, Domnul îl ridică din vinovăția care-l probabil încă îl „sufoca” pe Petru. În harul Lui, Domnul îl restaurează pe Petru și îi face o chemare „proaspătă” pentru lucrarea de păstorire a turmei Lui.

Meditație: Vindecarea și eliberarea de vinovăție se poate face doar pe baza dragostei Lui față de noi. Împuternicirea pentru lucrarea de slujire se „alimentează” din iubirea noastră față de El. Prin credința în *harul și adevărul* lui Cristos, inimile noastre pot fi vindecate, viețile noastre pot fi restaurate și slujirea noastră pentru EL poate să fie îmborsătită – aceasta este puterea Evangheliei Domnului nostru Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu!

Aplicatie: Cercetează-ți inima înaintea lui Dumnezeu! Dacă sunt păcate care încă apasă asupra ta, adu-le înaintea Mielului care ridică păcatul lumii! Dacă vinovăția pentru alegerile greșite din trecut încă te țin „rob al trecutului”, privește la dragostea lui Isus. În harul și adevărul Lui, El poate și vrea să te elibereze! *Crezi tu lucrul acesta? Roagă-te Lui!*

NOTEAZĂ PRINCIPALA LECȚIE **PERSONALĂ** ÎNVĂȚATĂ DE TINE AZI

NOTIȚE:

Bibliografie

Bouma, Jeremy (ed.). *The Passionate Life Bible Study Series – John: Eternal Love; 12-Week Study Guide*; Racine: BroadStreet Publishing Group, 2016;

Buzzard, Justin. *Knowing the Bible: John, A 12-Week Study*. Wheaton: Crossway, 2013;

Connelly, Douglas. *John. The Way to True Life (A LifeGuide Bible Study)*. Downers Grove: IVP, 1990, 2002;

Connelly, Douglas. *I Am. Discovering Who Jesus Is (A LifeGuide Bible Study)*. Downers Grove: IVP, 2007;

Fărăgău, Beniamin. *Evangelhia după Ioan*. Cluj-Napoca: Ed. Risoprint, 2017;

Lucado, Max. *Life Lessons from John: When God Became Man*. Nashville: Thomas Nelson, 2018;

MacArthur, John F. *MacArthur Bible Studies. John*; Nashville: Word Publishing, 2000;

MacArthur, John F. *The MacArthur New Testament Commentary. John 1-11*. Chicago: Moody Publishers, 2006;

Nystrom, David & Les Christie. *A Youth Worker's Commentary on John, volume 1&2*; Grand Rapids: Zondervan, 2011, 2012;

Wiersbe, Warren W. *The Wiersbe Bible Study Series: John*. Colorado Springs: David C. Cook, 2010;

Wright, N.T. *John (N.T. Wright for Everyone Bible Study Guides)*. Downers Grove: IVP, 2009;

